

Dziennik Urzędowy L 234

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49
29 sierpnia 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1280/2006 z dnia 28 sierpnia 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1281/2006 z dnia 28 sierpnia 2006 r. wprowadzające w roku 2005/2006 odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 595/2004 w odniesieniu do terminu płatności opłaty wyrównawczej za mleko i przetwory mleczne przez nabywców i producentów 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1282/2006 z dnia 17 sierpnia 2006 r. ustalające specjalne szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 dotyczącego pozwoleń na wywóz i refundacji wywozowych w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych 4

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2006/581/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 7 sierpnia 2006 r. ustanawiająca grupę ekspertów ds. potrzeb politycznych w zakresie danych dotyczących przestępczości i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych 29

2006/582/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 28 sierpnia 2006 r. kończąca postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu obuwia z noskiem ochronnym pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indii 33

2006/583/WE:

★ Zalecenie Komisji z dnia 17 sierpnia 2006 r. w sprawie zapobiegania występowaniu i ograniczania występowania toksyn *Fusarium* w zbożach i produktach zbożowych ⁽¹⁾ 35

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 25 sierpnia 2006 r. zezwalająca państwom członkowskim na przedłużenie tymczasowych zezwoleń przyznanych na nową substancję czynną beflubutamid (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3806) ⁽¹⁾** 41

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do decyzji ramowej Rady z dnia 26 czerwca 2001 r. w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrożenia, zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa (2001/500/WSiSW) (Dz.U. L 182 z dnia 5.7.2001) (Polskie wydanie specjalne 2004, rozdział 19, tom 4, str. 158)** 43
- ★ **Sprostowanie do decyzji Sekretarzy Generalnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Sekretarza Trybunału Sprawiedliwości, Sekretarzy Generalnych Trybunału Obrachunkowego, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów oraz Przedstawicieli Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 25 lipca 2002 r. w sprawie organizacji i działania Biura Kadr Wspólnot Europejskich (2002/621/WE) (Dz.U. L 197 z dnia 26.7.2002) (Polskie wydanie specjalne 2004, rozdział 1, tom 4, str. 48)** 44
- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 150/2003 z dnia 21 stycznia 2003 r. zawieszającego należności celne przywozowe na niektóre rodzaje broni i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 25 z dnia 30.1.2003, str. 1) (Polskie wydanie specjalne 2004, rozdział 2, tom 13, str. 15)** 44

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1280/2006

z dnia 28 sierpnia 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 sierpnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 28 sierpnia 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	87,3
	068	147,1
	999	117,2
0707 00 05	052	93,1
	999	93,1
0709 90 70	052	78,7
	999	78,7
0805 50 10	388	81,1
	524	48,0
	528	55,1
	999	61,4
0806 10 10	052	89,4
	220	99,0
	624	139,0
	999	109,1
0808 10 80	388	100,8
	400	92,0
	508	81,8
	512	83,4
	528	69,3
	720	82,6
	800	140,1
	804	102,2
0808 20 50	999	94,0
	052	122,8
	388	92,2
0809 30 10, 0809 30 90	999	107,5
	052	123,3
0809 40 05	999	123,3
	052	82,7
	098	45,7
	624	149,1
	999	92,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1281/2006**z dnia 28 sierpnia 2006 r.****wprowadzające w roku 2005/2006 odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 595/2004 w odniesieniu do terminu płatności opłaty wyrównawczej za mleko i przetwory mleczne przez nabywców i producentów**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 595/2004 z dnia 30 marca 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych⁽²⁾ ustala harmonogram i warunki pobierania opłat wyrównawczych. Artykuł 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 595/2004 przewiduje, że przed dniem 1 września każdego roku podmioty nabywające i, w przypadku sprzedaży bezpośredniej, producenci odpowiedzialni za opłaty wyrównawcze wpłacają do właściwego organu należną kwotę zgodnie z zasadami ustanowionymi przez państwo członkowskie. W przypadku nieprzestrzegania terminu płatności należne sumy zostają obciążone odsetkami na mocy ust. 2 tego artykułu.
- (2) W celu poprawy prognozowania budżetowego i zwiększenia elastyczności zarządzania budżetem obecnie ma miejsce zmiana rozporządzenia (WE) nr 1788/2003, której celem jest przesunięcie daty dokonywania przez państwa członkowskie opłat wyrównawczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, oraz zezwolenie niektórym państwom członkowskim na przeniesienie krajowych ilości referencyjnych ze „sprzedaży bezpośredniej” na

„dostawy” w okresie dwunastu miesięcy w roku 2005/2006 w rozumieniu art. 1 ust. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia. W celu umożliwienia administracji krajowej skutecznego wdrożenia nowych przepisów oraz w trosce o spójność należy również przesunąć datę wpłaty należnych kwot przez nabywców mleka w roku 2005/2006 w drodze odstępstwa od art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 595/2004. Ze względów administracyjnych należy ustalić różne daty dla państw członkowskich, które dokonają przeniesienia krajowych ilości referencyjnych.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 595/2004 w okresie dwunastu miesięcy w roku 2005/2006 zezwala się państwom członkowskim na przesunięcie ostatecznego terminu wpłaty należnych kwot:

- a) do dnia 1 listopada 2006 r. w przypadku Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Polski, Słowenii i Słowacji;
- b) do dnia 1 października 2006 r. w przypadku pozostałych państw członkowskich.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 123. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2217/2004 (Dz.U. L 375 z 23.12.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 94 z 31.3.2004, str. 22.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1282/2006**z dnia 17 sierpnia 2006 r.****ustalające specjalne szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 dotyczącego pozwoleń na wywóz i refundacji wywozowych w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 3, art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1255/1999 określa między innymi ogólne zasady przyznawania refundacji wywozowych w sektorze mleka i przetworów mlecznych, których celem jest przede wszystkim stworzenie warunków dla kontroli przestrzegania limitów wartościowych i ilościowych wymaganych do celów refundacji. Szczegółowe zasady stosowania tych zasad ogólnych zostały określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 174/1999 z dnia 26 stycznia 1999 r. ustanawiającym specjalne szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 804/68 w odniesieniu do pozwoleń wywozowych i refundacji wywozowych do mleka i przetworów mlecznych ⁽²⁾.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 174/1999 zostało kilkakrotnie znacząco zmienione. Jako że istnieje potrzeba wprowadzenia kolejnych zmian, w celu zachowania jasności i zapewnienia skuteczności, rozporządzenie (WE) nr 174/1999 należy uchylić i zastąpić nowym rozporządzeniem.
- (3) Na mocy Porozumienia w sprawie rolnictwa ⁽³⁾ zawartego w toku negocjacji Rundy Urugwajskiej GATT i zatwierdzonego decyzją Rady 94/800/WE ⁽⁴⁾ (zwanego dalej Porozumieniem w sprawie rolnictwa) refundacje wywozowe na produkty rolne, w tym także na przetwory mleczne, w każdym dwunastomiesięcznym okresie, począwszy od dnia 1 lipca 1995 r., są przyznawane do określonej maksymalnej ilości i wartości. W celu zapewnienia zgodności z tymi ograniczeniami należy kontrolować wydawanie pozwoleń na wywóz oraz wprowadzić procedury przydzielania ilości, które mogą być objęte refundacją wywozową.

- (4) Artykuł 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych ⁽⁵⁾ określa szczegółowe operacje i ilości, dla których pozwolenie na wywóz nie jest wymagane. Należy przyjąć w tym zakresie specjalne zasady dla sektora mleka i przetworów mlecznych.
- (5) Przewidziana w tym rozporządzeniu tolerancja w odniesieniu do ilości produktów faktycznie wywiezionych względem ilości podanych w pozwoleniu powinna zostać zmniejszona oraz, w celu zapewnienia skutecznej kontroli limitów, nie należy wypłacać refundacji na ilości przekraczające te, które zostały podane w pozwoleniu. Zabezpieczenia składane wraz z wnioskiem o wydanie pozwolenia powinny być ustalone na poziomie zniechęcającym do stosowania praktyk spekulacyjnych.
- (6) Należy określić okres ważności pozwoleń na wywóz.
- (7) Celem zapewnienia prawidłowości kontroli wywożonych produktów oraz zmniejszenia ryzyka spekulacji możliwość zmiany produktu, na który zostało wydane pozwolenie, powinna być ograniczona.
- (8) Artykuł 4 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych ⁽⁶⁾ określa zasady stosowania pozwoleń na wywóz przy ustalonej z góry kwocie refundacji na wywóz produktów oznaczonych 12-cyfrowym kodem, innym niż określony w sekcji 16 pozwolenia. Ten przepis obowiązuje w określonym sektorze wyłącznie wówczas, jeżeli zostały zdefiniowane kategorie produktów, o których mowa w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, oraz grupy produktów, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 800/1999.
- (9) W sektorze mleka i przetworów mlecznych kategorie produktów zostały już zdefiniowane w odniesieniu do kategorii określonych w Porozumieniu w sprawie rolnictwa. W interesie rzetelnego zarządzania należy posługiwać się tym podziałem na kategorie oraz stosować przepisy art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 wyłącznie w oparciu o zasadę zdefiniowanych grup produktów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 20 z 27.1.1999, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 508/2006 (Dz.U. L 92 z 30.3.2006, str. 10).

⁽³⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 410/2006 (Dz.U. L 71 z 10.3.2006, str. 7).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 671/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 5).

- (10) W sektorze mleka stawki refundacji są bardzo zróżnicowane, przede wszystkim w zależności od zawartości tłuszczu. W celu zapewnienia, że sytuacja ta nie zostanie zakwestionowana, a zarazem przestrzegane będą cele art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, grupy produktów powinny być ściśle zdefiniowane. Mając na uwadze harmonizację, należy zastosować tę zasadę do wszystkich przetworów mlecznych oraz odpowiednio zdefiniować grupy produktów w odniesieniu do sera.
- (11) Mając na uwadze ujednolicenie warunków, na jakich posiadacz pozwolenia może dokonywać wywozu produktów innych niż określone w sekcji 16 pozwolenia na wywóz, z przepisami rozporządzenia (WE) nr 800/1999, posiadacz pozwolenia nie powinien być już zobowiązany do wnioskowania o dokonanie zmiany przed zakończeniem formalności wywozowych. W celu uniknięcia dyskryminacji między przedsiębiorcami dokonującymi wywozu w ramach obecnego systemu a przedsiębiorcami dokonującymi wywozu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na wniosek posiadacza pozwolenia przepis ten może być stosowany z mocą wsteczną.
- (12) W celu umożliwienia przedsiębiorcom udziału w przetargach ogłaszanych przez państwa trzecie bez konsekwencji w postaci ograniczeń ilościowych, należy wprowadzić system pozwoleń tymczasowych dający oferentom wyłonionym w przetargu prawo do uzyskania pełnego pozwolenia. W celu zapewnienia, że pozwolenia takie są właściwie wykorzystywane, dla niektórych rodzajów wywozu podlegających refundacji należy obowiązkowo określić kraj przeznaczenia.
- (13) Dla zapewnienia skutecznego systemu kontroli wydanych pozwoleń, zależnego od informacji przekazanych Komisji przez państwa członkowskie, należy określić czas oczekiwania na wydanie pozwoleń. W celu zapewnienia niezakłóconego działania uregulowań, a w szczególności sprawiedliwego przydziału ilości dostępnych w ramach limitów określonych w Porozumieniu w sprawie rolnictwa, należy ustanowić różne instrumenty zarządzania, a w szczególności przepisy dotyczące zawieszania wydawania pozwoleń oraz ewentualnego zastosowania współczynnika przydziału ilości produktów objętych wnioskami.
- (14) Wywóz produktów w ramach pomocy żywnościowej należy wyłączyć z niektórych przepisów dotyczących wydawania pozwoleń na wywóz.
- (15) Dotychczasowe doświadczenia wykazują, że liczba wniosków o wydanie pozwoleń na wywóz określonych gatunków sera jest zróżnicowana w zależności od miejsca przeznaczenia. W celu umożliwienia zastosowania specjalnych środków w zależności od miejsca przeznaczenia wskazanego we wnioskach o wydanie pozwoleń należy określić obszary przeznaczenia i traktować miejsce przeznaczenia podane w pozwoleniach na wywóz jako obowiązkowe dla produktów oznaczonych kodem CN 0406.
- (16) Metoda ustalania kwoty refundacji na przetwory mleczne zawierające dodatek cukru, których cena jest określana na podstawie ceny ich składników, powinna opierać się na procentowym udziale tych składników zawartych w takich produktach. Niemniej jednak, dla łatwiejszego zarządzania refundacjami na te produkty, a w szczególności środkami mającymi na celu zapewnienie realizacji zobowiązań dotyczących działalności wywozowej w kontekście Porozumienia w sprawie rolnictwa, należy określić maksymalną zawartość sacharozy w produktach, na którą może być przyznana refundacja. Zawartość sacharozy w masie wynoszącą 43 % należy uznać za reprezentatywną dla takich produktów.
- (17) Artykuł 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 przewiduje, że refundacje wywozowe mogą być przyznane na pochodzące z obszaru Wspólnoty składniki serów przetworzonych wytwarzanych zgodnie z procedurami uszlachetnienia czynnego. Istnieje potrzeba wprowadzenia specjalnych zasad celem zapewnienia prawidłowości działania tego szczególnego środka oraz skuteczności jego kontroli.
- (18) Na mocy postanowień Umowy między Wspólnotą Europejską a Kanadą⁽⁷⁾, przyjętych decyzją Rady 95/591/WE⁽⁸⁾, w odniesieniu do serów korzystających z warunków preferencyjnych w przywozie do Kanady muszą być przedstawione pozwolenia na wywóz wydane przez Wspólnotę Europejską. Należy określić szczególne zasady wydawania takich pozwoleń. Celem zapewnienia, że ilości serów przywożonych do Kanady w ramach kontyngentu przywozowego odpowiadają ilościom, na które zostały wydane pozwolenia, pozwolenia, o których mowa, właściwie potwierdzone przez uprawnione organy kanadyjskie, powinny zostać zwrócone odpowiednim organom państw członkowskich, a dane dotyczące wywozu powinny zostać przekazane Komisji przez państwa członkowskie. Należy wyjaśnić potrzebę minimalnych norm bezpieczeństwa, mimo iż w ramach tego systemu nie przewiduje się składania wniosków o refundację.
- (19) Wspólnota ma możliwość wyboru importerów, którzy mogą sprowadzać sery z jej obszaru na terytorium Stanów Zjednoczonych w ramach dodatkowego kontyngentu, o którym mowa w Porozumieniu w sprawie rolnictwa. Celem zezwolenia Wspólnocie na maksymalne zwiększenie kontyngentu należy ustalić procedurę wyznaczania importerów na podstawie przydziału pozwoleń na wywóz dla przedmiotowych produktów.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 334 z 30.12.1995, str. 33.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 334 z 30.12.1995, str. 25.

- (20) Protokół ustaleń między Wspólnotą Europejską a Republiką Dominikańską w sprawie ochrony przywozu mleka w proszku w Republice Dominikańskiej⁽⁹⁾, zatwierdzony decyzją Rady 98/486/WE⁽¹⁰⁾, przewiduje, że Wspólnota zarządza swoją częścią kontyngentu taryfowego na podstawie mechanizmu pozwoleń na wywóz. Należy zatem ustalić procedurę wydawania pozwoleń. W celu zapewnienia, że produkty przywożone do Republiki Dominikańskiej stanowią część kontyngentu, oraz ustalenia związku między produktami przywiezionymi i wskazanymi w pozwoleniach na wywóz eksporterzy powinni przedstawić w momencie przywozu uwierzytelnioną kopię zgłoszenia wywozowego, która musi zawierać określone informacje.
- (21) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 896/84⁽¹¹⁾ ustanowiło dodatkowe przepisy dotyczące przyznawania refundacji w przypadku zmiany cen interwencyjnych przy przejściu z jednego roku mleczarskiego do roku następnego. Przepisy te przewidują możliwość ustalenia różnych stawek refundacji w zależności od daty produkcji. Wymagane przedstawienie dowodu daty produkcji oraz procedury kontrolne sprawdzające prawidłowość powiązanych dokumentów i rozliczeń okazały się bardzo skomplikowane i uciążliwe. Ten sam cel można osiągnąć poprzez dostosowanie okresu ważności pozwoleń na wywóz. Rozporządzenie (EWG) nr 896/84 należy zatem uchylić.
- (22) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZASADY WSTĘPNE

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie określa:

- a) ogólne zasady dotyczące pozwoleń i refundacji dla wywozu z terenu Wspólnoty produktów określonych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999;
- b) szczegółowe zasady dotyczące wywozu tych produktów z terenu Wspólnoty do określonych państw trzecich.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 218 z 6.8.1998, str. 46.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 218 z 6.8.1998, str. 45.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 91 z 1.4.1984, str. 71. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 222/88 (Dz.U. L 28 z 1.2.1988, str. 1).

Artykuł 2

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, stosuje się rozporządzenia (WE) nr 800/1999 i (WE) nr 1291/2000.

ROZDZIAŁ II

ZASADY OGÓLNE

Artykuł 3

1. Z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 5 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze i czwarte rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, dla wywozu z terenu Wspólnoty produktów określonych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999, dla których złożono wnioski o refundację wywozową, należy przedstawić pozwolenie na wywóz.

W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, w przypadku udzielenia refundacji dla wywozu przetworów mlecznych, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 800/1999, można zastosować pozwolenie na wywóz przy ustalonej z góry kwocie refundacji.

2. W celu przyznania refundacji produkty określone w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 muszą spełniać odpowiednie wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹²⁾ i rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹³⁾, w szczególności w zakresie przygotowywania w zatwierdzonym zakładzie i zgodności z wymogami dotyczącymi znaków identyfikacyjnych określonymi w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

Artykuł 4

1. Stawka refundacji, według której ma nastąpić wypłata, odpowiada stawce obowiązującej w dniu złożenia wniosku o przyznanie pozwolenia na wywóz lub w stosownych przypadkach w dniu przedłożenia pozwolenia tymczasowego.

2. Uznaje się, że wnioski o wydanie pozwolenia przy ustalonej z góry kwocie refundacji dotyczące produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999, które, w rozumieniu art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, złożono w środę lub czwartek po zakończeniu okresu przetargowego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 581/2004⁽¹⁴⁾ oraz w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 582/2004⁽¹⁵⁾, zostały przedłożone w dniu roboczym następującym po tym czwartku.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 3.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 22.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 64.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 67.

3. W sekcji 7 wniosków o wydanie pozwolenia oraz pozwoleń należy podać kraj przeznaczenia oraz kod kraju lub obszaru przeznaczenia, zgodnie z nomenklaturą krajów i terytoriów dotyczącą danych statystycznych w dziedzinie handlu zewnętrznego Wspólnoty oraz danych statystycznych w dziedzinie handlu między państwami członkowskimi, określoną w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 ⁽¹⁶⁾.

4. Dla celów art. 5 ust. 1 akapit pierwszy tiret czwarte rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, w przypadku gdy do zgłoszenia wywozowego wpisano kilka odrębnych kodów nomenklatury produktów rolnych dla refundacji wywozowych ustanowionej rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3846/87 ⁽¹⁷⁾ (zwanej dalej „nomenklaturą refundacji”) lub kodów nomenklatury scalonej, dane szczegółowe odnoszące się do każdego z kodów uważa się za odrębne zgłoszenie.

Artykuł 5

W przypadku wywozu sera, gdzie cena franco granica przed przyznaniem refundacji w państwie członkowskim wywozu wynosi mniej niż 230 EUR/100 kg, nie udziela się refundacji. „Cena franco granica” oznacza cenę *ex-works* powiększoną o zryczałtowaną stawkę w wysokości 3 EUR/100 kg.

Jeżeli został złożony wniosek o przyznanie refundacji wywozowej, w sekcji 22 wniosków o pozwolenia i pozwoleń zamieszcza się sformułowanie o następującej treści: „przestrzegana minimalna cena franco granica, jak określono w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1282/2006”.

Na żądanie właściwych organów podczas dopełniania formalności celnych wnioskodawcy dostarczają wszelkie dalsze informacje lub dokumenty, które te organy uznają za niezbędne dla zapewnienia zgodności z ceną franco granica, oraz wyrażają zgodę, jeśli zaistnieje taka potrzeba, na przeprowadzenie przez te organy wszelkich kontroli ksiąg rachunkowych, w rozumieniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 4045/89 ⁽¹⁸⁾.

Artykuł 6

1. Kategorie produktów, o których mowa w Porozumieniu w sprawie rolnictwa zawartym w toku negocjacji Rundy Urugwajskiej GATT (zwanym dalej Porozumieniem w sprawie rolnictwa), są określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

2. Grupy produktów, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 800/1999, są określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

1. W sekcji 16 wniosków o pozwolenia i pozwoleń należy umieścić 12-cyfrowy kod produktu według nomenklatury refundacji w przypadku wniosku o refundację, lub 8-cyfrowy kod produktu według nomenklatury scalonej, jeżeli taki wniosek nie został złożony. Pozwolenia obowiązują wyłącznie na dany produkt, z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 2 i 3.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 pozwolenie na wywóz obowiązuje również dla wywozu produktu objętego 12-cyfrowym kodem produktu, innym niż określony w sekcji 16 pozwolenia, jeżeli obu produktom udzielana jest taka sama kwota refundacji oraz oba produkty należą do tej samej kategorii produktów określonej w załączniku I.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 pozwolenie na wywóz obowiązuje również dla wywozu produktu objętego 12-cyfrowym kodem produktu, innym niż określony w sekcji 16 pozwolenia, jeżeli oba produkty należą do tej samej kategorii produktów określonej w załączniku II.

W takich przypadkach kwotę refundacji oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w art. 4 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

Artykuł 8

Pozwolenia na wywóz zachowują ważność, począwszy od dnia wydania, w rozumieniu art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, do:

- a) końca czwartego miesiąca następującego po terminie wydania, w przypadku produktów objętych kodem CN 0402 10;
- b) końca czwartego miesiąca następującego po terminie wydania, w przypadku produktów objętych kodem CN 0405;
- c) końca czwartego miesiąca następującego po terminie wydania, w przypadku produktów objętych kodem CN 0406;
- d) końca czwartego miesiąca następującego po terminie wydania, w przypadku innych produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999;
- e) dnia, w którym muszą być dopełnione obowiązki wynikające z przystąpienia do przetargu zgodnie z art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia oraz najpóźniej do końca ósmego miesiąca następującego po terminie wydania pełnego pozwolenia na wywóz, o którym mowa w art. 9 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 388 z 30.12.1989, str. 18.

Artykuł 9

1. W przypadku zaproszeń do składania ofert wydanych przez organy publiczne państw trzecich, o których mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, z wyjątkiem zaproszeń do składania ofert dotyczących produktów objętych kodem CN 0406, przedsiębiorcy mogą występować z wnioskiem o przyznanie tymczasowych pozwoleń na wywóz na ilość produktów podanych w ich ofertach przetargowych pod warunkiem złożenia zabezpieczenia.

Zabezpieczenie dla pozwoleń tymczasowych wynosi 75 % kwoty obliczonej zgodnie z art. 10 niniejszego rozporządzenia przy minimalnej kwocie 5 EUR/100 kg.

Przedsiębiorcy przedkładają dowód na to, że organ wydający zaproszenie do składania ofert posiada status organu publicznego lub jest podmiotem prawa publicznego.

2. Pozwolenia tymczasowe są wydawane piątego dnia roboczego następującego po dniu, w którym wpłynął wniosek, z zastrzeżeniem, że w ciągu tego czasu nie zostały podjęte środki, o których mowa w art. 11 ust. 2.

3. W drodze odstępstwa od przepisów art. 49 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, okres czasu przewidziany na przedłożenie informacji, o których mowa w tym ustępie, wynosi 60 dni.

Przed upływem tego okresu przedsiębiorcy występują z wnioskiem o wydanie pełnego pozwolenia na wywóz, które zostaje wydane po przedstawieniu dowodu przyznania im umowy.

Po przedstawieniu dowodu odrzucenia oferty przetargowej lub przyznania w ramach umowy ilości mniejszej od podanej w pozwoleniu tymczasowym odpowiednio część lub całość zabezpieczenia zostaje zwolniona.

4. Wnioski o wydanie pozwolenia, o których mowa w ust. 2 i 3, należy składać zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

5. Przepisy niniejszego rozdziału, z wyjątkiem art. 11, stosuje się do pełnych pozwoleń na wywóz.

6. Do celów art. 19 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 kraj przeznaczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 3, jest obowiązkowym miejscem przeznaczenia w przypadku pozwoleń wydanych na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia.

7. Przepisy art. 49 ust. 9 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 nie znajdują zastosowania.

Artykuł 10

1. Wartość zabezpieczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, jest równa odsetkowi kwoty refundacji ustalonemu dla każdego kodu produktu, obowiązującemu w dniu przedłożenia wniosku o przyznanie refundacji wywozowej, i wynosi:

- a) 15 % na produkty objęte kodem CN 0405;
- b) 15 % na produkty objęte kodem CN 0402 10;
- c) 15 % na produkty objęte kodem CN 0406;
- d) 15 % na inne produkty określone w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999.

Zabezpieczenie nie może jednak być mniejsze niż 5 EUR/100 kg.

Wartość refundacji, o której mowa w akapicie pierwszym, wylicza się na całą ilość danego produktu, z wyjątkiem przetworów mlecznych zawierających dodatek cukru.

Na przetwory mleczne zawierające dodatek cukru wartość refundacji, o której mowa w akapicie pierwszym, jest równa kwocie uzyskanej przez pomnożenie całkowitej ilości produktu przez stawkę refundacji przypadającą na jeden kilogram przetworu mlecznego.

2. Artykuł 35 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 nie ma zastosowania w odniesieniu do pozwoleń wydanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 11

1. Pozwolenia na wywóz przy ustalonej z góry kwocie refundacji są wydawane piątego dnia roboczego następującego po dniu, w którym wpłynął wniosek, z zastrzeżeniem, że ilości, o które złożono wniosek, zostały zgłoszone zgodnie z przepisami art. 9 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 562/2005⁽¹⁹⁾ oraz że nie zostały przyjęte środki, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b) niniejszego artykułu.

2. W przypadku gdy wydanie pozwoleń na wywóz spowodowałoby lub mogłoby spowodować przekroczenie dostępnych kwot zapisanych w budżecie albo wyczerpanie maksymalnych ilości, które mogą zostać wywiezione z refundacją w okresie 12 miesięcy lub krótszym, określonym na podstawie art. 12 niniejszego rozporządzenia przy uwzględnieniu art. 31 ust. 12 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999, lub uniemożliwiłoby dalszy wywóz przez resztę okresu, Komisja może:

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 95 z 14.4.2005, str. 11.

- a) zastosować współczynnik przydziału w odniesieniu do ilości objętych wnioskami;
- b) odrzucić wszystkie lub część oczekujących wniosków, w stosunku do których pozwolenia na wywóz nie zostały dotąd wydane;
- c) zawiesić składanie wniosków o wydanie pozwolenia na okres nie dłuższy niż pięć dni roboczych; okres zawieszenia można przedłużyć zgodnie z procedurą określoną w art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999.

W przypadku gdy współczynnik, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), jest mniejszy niż 0,4, wnioskodawcy mogą zażądać anulowania złożonych przez siebie wniosków o przyznanie pozwoleń i zwolnienia zabezpieczenia w ciągu trzech dni roboczych po podaniu do wiadomości decyzji o przyjętym wskaźniku.

W przypadku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c), wnioski o wydanie pozwolenia złożone w trakcie okresu zawieszenia są nieważne.

Środki, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), b) i c), mogą zostać wdrożone lub dostosowane dla kategorii produktu i miejsca przeznaczenia lub grupy miejsc przeznaczenia.

Dla celów pierwszego akapitu uwzględnia się, w odniesieniu do danego produktu, sezonowy charakter handlu, sytuację rynkową oraz w szczególności tendencje kształtujące ceny na rynku oraz wynikające z nich warunki wywozu.

3. Środki, o których mowa w ust. 2, mogą być również przyjęte w przypadku, gdy wnioski o wydanie pozwolenia na wywóz dotyczą ilości, które przekraczają lub mogą przekraczać normalne dostępne ilości dla jednego miejsca przeznaczenia lub grupy miejsc przeznaczenia, a wydawanie pozwoleń, o które wnioskowano, pociągałoby za sobą ryzyko spekulacji, zakłócenia konkurencji między przedsiębiorcami lub zakłócenia handlu lub rynku wspólnotowego.

4. W przypadku odrzucenia wniosku o wydanie pozwolenia lub zmniejszenia wnioskowanych ilości zabezpieczenie zostaje natychmiast zwolnione na ilości, dla których nie przyjęto wniosku.

Artykuł 12

Jeżeli ogólna ilość produktów objętych złożonymi wnioskami o przyznanie pozwolenia jest taka, że istnieje ryzyko wcześniejszego wyczerpania maksymalnych ilości, które mogą być wywiezione z refundacją w ciągu danego dwunastomiesięcznego okresu, można podjąć decyzję, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999,

o rozdysponowaniu tych maksymalnych ilości na okresy, które zostaną odrębnie określone.

Artykuł 13

1. Jeżeli ilość wywiezionych produktów przekracza ilość podaną w pozwoleniu, refundacji nie wypłaca się w odniesieniu do nadmiarowej ilości produktów.

W tym celu sekcja 22 pozwolenia zawiera wpis o treści: „Kwota wypłaconej refundacji ograniczona do ilości produktu podanej w sekcji 17 i 18”.

2. W drodze odstępstwa od przepisów art. 8 ust. 5 i art. 35 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 w sprawie tolerancji w odniesieniu do ilości wywożonych produktów, stosuje się następujące stawki:

- a) stawka przewidziana w art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 wynosi 2 %;
- b) stawka przewidziana w art. 35 ust. 2 akapit pierwszy i drugi rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 wynosi 98 %;
- c) stawka przewidziana w art. 35 ust. 2 akapit trzeci wynosi 2 %.

Artykuł 14

Artykuł 11 nie ma zastosowania w odniesieniu do pozwoleń na wywóz wydawanych na dostawy w ramach pomocy żywnościowej, o której mowa w art. 10 ust. 4 Porozumienia w sprawie rolnictwa.

Artykuł 15

1. W przypadku pozwoleń wydanych na produkty objęte kodem CN 0406 w sekcji 20 wniosków i pozwoleń znajduje się adnotacja o następującej treści:

„Pozwolenie obowiązuje w obszarze ... zgodnie z definicją w art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1282/2006”.

2. Dla celów ust. 1 stosuje się następujące definicje:

- a) obszar I: kody miejsca przeznaczenia AL, BA, XK, MK, XM i XS;
- b) obszar II: kod miejsca przeznaczenia US;
- c) obszar III: kody pozostałych miejsc przeznaczenia.

3. Obszar określony w sekcji 20 wniosków i pozwoleń, o którym mowa w ust. 1, stanowi obowiązkowe miejsce przeznaczenia.

Wskazany obszar jest obszarem, zgodnie z definicją podaną w ust. 2 niniejszego artykułu, do którego zalicza się kraj przeznaczenia wymieniony w sekcji 7 wniosków lub pozwoleń.

Refundacja nie jest wypłacana, jeżeli rzeczywiste miejsce przeznaczenia znajduje się na obszarze innym niż wskazany we wniosku lub pozwoleniu. Nie stosuje się art. 18 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

Artykuł 16

1. W odniesieniu do przetworów mlecznych zawierających dodatek cukru kwota refundacji odpowiada sumie następujących składników będących odzwierciedleniem:

a) ilości przetworu mlecznego;

b) ilości dodanej sacharozy, której zawartość w masie produktu nie przekracza 43 %.

2. Składnik, o którym mowa w ust. 1 lit. a), jest wyliczany przez pomnożenie podstawowej stawki refundacji przez zawartość przetworu mlecznego w całym produkcie.

Podstawowa stawka refundacji, o której mowa w akapicie pierwszym, stanowi stawkę refundacji przypadającą na jeden kilogram przetworu mlecznego w całym produkcie.

3. Składnik, o którym mowa w ust. 1 lit. b), jest wyliczany przez pomnożenie zawartości sacharozy, wynoszącej maksymalnie 43 % przez podstawową stawkę refundacji obowiązującą w dniu złożenia wniosku o przyznanie pozwolenia dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 ⁽²⁰⁾.

Jednakże składnik sacharozy nie jest brany pod uwagę w przypadku, gdy podstawowa składka refundacji dla zawartości przetworu mlecznego, o której mowa w ust. 2 akapit drugi niniejszego artykułu, wynosi zero lub nie została ustalona.

Artykuł 17

1. Do wniosków o pozwolenia na wywóz mleka i przetworów mlecznych wywożonych jako produkty objęte kodem CN 0406 30, o których mowa w art. 11 ust. 6 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 800/1999, należy dołączyć kopię upoważnienia do zastosowania właściwej procedury celnej.

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1.

2. Sekcja 20 wniosków o pozwolenia i pozwoleń na wywóz mleka i przetworów mlecznych, o których mowa w ust. 1, zawiera odniesienie do niniejszego artykułu.

3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne kroki przewidziane w przepisach, o których mowa w ust. 1, celem identyfikacji oraz kontroli jakości i ilości produktów, o których mowa w tym ustępie, na które zostały złożone wnioski o przyznanie refundacji, oraz podejmują działania umożliwiające stosowanie uregulowań dotyczących uprawnień do refundacji.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE

SEKCJA 1

Wywóz do Kanady

Artykuł 18

1. Na wywóz sera do Kanady w ramach kontyngentu, o którym mowa w Porozumieniu zawartym między Wspólnotą Europejską a Kanadą zatwierdzonym decyzją 95/591/WE, jest wymagane pozwolenie na wywóz.

2. Wnioski o przyznanie pozwolenia są przyjmowane wyłącznie, jeśli wnioskodawcy:

a) złożą pisemne oświadczenie, że wszystkie materiały objęte rozdziałem 4 nomenklatury scalonej i wykorzystane do wytworzenia produktów ujętych we wnioskach zostały w całości wyprodukowane na obszarze Wspólnoty;

b) zobowiążą się w formie pisemnej do dostarczenia, na żądanie uprawnionych organów, wszelkich dokumentów, które te organy mogą uznać za niezbędne do wydania pozwolenia, oraz wyrażą zgodę, jeśli zaistnieje taka potrzeba, na przeprowadzenie przez te organy wszelkich kontroli ksiąg rachunkowych i warunków wytwarzania odnośnych produktów.

Artykuł 19

Wnioski o wydanie pozwolenia oraz pozwolenia zawierają:

a) w sekcji 7 sformułowanie o treści „KANADA – CA”;

b) w sekcji 15 sześciocyfrowy symbol towaru, zgodnie z oznaczeniem przyjętym w nomenklaturze scalonej dla produktów objętych kodami CN 0406 10, 0406 20, 0406 30 i 0406 40 oraz ośmiocyfrowy symbol w przypadku produktów objętych kodem CN 0406 90. W sekcji 15 wniosków i pozwoleń można podać nie więcej niż sześć produktów opisanych w sposób podany powyżej;

c) w sekcji 16 ośmiocyfrowy kod nomenklatury scalonej oraz ilość w kilogramach w odniesieniu do każdego produktu wymienionego w sekcji 15. Pozwolenie jest ważne wyłącznie na produkty i ich ilości opisane w taki sposób;

d) w sekcji 17 i 18 dane dotyczące ogólnej ilości produktów wymienionych w sekcji 16;

e) w sekcji 20 odpowiednio jeden z następujących zapisów:

— „Sery przeznaczone do bezpośredniego wywozu do Kanady. Artykuł 18 rozporządzenia (WE) nr 1282/2006 Kontyngent na ... (rok) r.”,

— „Sery przeznaczone do bezpośredniego wywozu do Kanady/do wywozu do Kanady przez Nowy Jork. Artykuł 18 rozporządzenia (WE) nr 1282/2006. Kontyngent na ... (rok) r.”.

Jeżeli transport serów do Kanady odbywa się przez terytorium państw trzecich, muszą one być wymienione zamiast odniesienia do Nowego Jorku lub obok niego;

f) w sekcji 22 sformułowanie o treści: „bez refundacji wywozowej”.

Artykuł 20

1. Pozwolenia wydaje się niezwłocznie po złożeniu dopuszczalnych wniosków. Wnioskodawcy mogą otrzymać na żądanie poświadczoną kopię pozwolenia.

2. Pozwolenia zachowują ważność od dnia ich wydania, w rozumieniu art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, do dnia 31 grudnia następującego po tym terminie.

Jednakże pozwolenia wydane w dniach od 20 do 31 grudnia są ważne od dnia 1 stycznia do 31 grudnia następnego roku. W takim przypadku w sekcji 20 wniosku i pozwolenia zgodnie z art. 19 lit. e) należy wskazać następny rok.

Artykuł 21

1. Pozwolenia na wywóz przedkładane właściwym organom w celu przydzielenia i potwierdzenia zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 mogą być wykorzystywane do celów wyłącznie jednego zgłoszenia wywozowego. Pozwolenie traci ważność z chwilą przedłożenia zgłoszenia wywozowego.

2. Posiadacze pozwoleń na wywóz zapewniają, aby w chwili występowania z wnioskiem o przyznanie pozwolenia na przywóz właściwemu organowi kanadyjskiemu została przedłożona uwierzytelniona kopia pozwolenia na wywóz.

3. W drodze odstępstwa od przepisów art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, pozwolenia są niezbywalne.

4. Do dnia 31 lipca za okres poprzednich sześciu miesięcy oraz do dnia 31 stycznia za poprzedni rok kontyngentowy właściwe organy państwa członkowskiego powiadamiają Komisję, przy użyciu formularza w załączniku III, o liczbie wydanych pozwoleń oraz o ilości sera, której pozwolenia dotyczyły.

Artykuł 22

1. Nie stosuje się przepisów rozdziału II.

2. Powiadomienie, o którym mowa w art. 21 ust. 4, jest dokonywane przez państwo członkowskie za pomocą środków elektronicznych, zgodnie z informacją udzieloną państwom członkowskim przez Komisję.

SEKCJA 2

Wywóz do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej

Artykuł 23

Zgodnie z procedurą określoną w art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 może zapaść decyzja o wywozie do Stanów Zjednoczonych produktów objętych kodem CN 0406 w ramach następujących kontyngentów:

a) kontyngent dodatkowy określony w Porozumieniu w sprawie rolnictwa;

b) kontyngenty taryfowe, pierwotnie wynikające z postanowień Rundy Tokijskiej, przyznane Austrii, Finlandii i Szwecji przez Stany Zjednoczone, ujęte w wykazie XX opracowanym w ramach Rundy Urugwajskiej;

c) kontyngenty taryfowe, pierwotnie wynikające z postanowień Rundy Urugwajskiej, przyznane Republice Czeskiej, Węgrom, Polsce i Słowacji przez Stany Zjednoczone i ujęte w wykazie XX opracowanym w ramach Rundy Urugwajskiej.

Artykuł 24

1. Wywóz serów do Stanów Zjednoczonych w ramach kontyngentów, o których mowa w art. 23, podlega obowiązkowi przedstawienia pozwolenia na wywóz zgodnie z postanowieniami niniejszej sekcji.

W sekcji 16 wniosków o pozwolenia oraz pozwoleń należy podać 8-cyfrowy kod produktu według nomenklatury scalonej.

2. W okresie określonym w decyzji, o której mowa w art. 23, przedsiębiorcy mogą złożyć wniosek o pozwolenie na wywóz produktów, o których mowa w tym artykule, w następnym roku kalendarzowym pod warunkiem złożenia zabezpieczenia zgodnie z art. 10.

3. Wnioskodawcy ubiegający się o pozwolenia na wywóz w odniesieniu do grupy produktów i kontyngentów określonych w decyzji, o której mowa w art. 23, jako 16-, 22-Tokio, 16-, 17-, 18-, 20-, 21- i 22-Urugwaj, 25-Tokio oraz 25-Urugwaj muszą dostarczyć dowodów, że dokonali wywozu danych produktów do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej w co najmniej jednym z trzech poprzednich lat i że wskazany przez nich importer jest spółką zależną wnioskodawcy.

4. Wnioskodawcy o pozwolenia na wywóz wskazują we wnioskach:

- a) oznaczenie grupy produktów objętych kontyngentem obowiązującym dla Stanów Zjednoczonych zgodnie z dodatkowymi adnotacjami 16 do 23 i 25 w rozdziale 4 Zharmonizowanego Systemu Opłat Celnych Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej;
- b) nazwy produktów zgodne ze Zharmonizowanym Systemem Opłat Celnych Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej;
- c) nazwę i adres importera w Stanach Zjednoczonych wskazanego przez wnioskodawcę.

5. Ponadto do wniosku o pozwolenie na wywóz należy dołączyć zaświadczenie wskazanego importera, stwierdzające, że w świetle obowiązujących w Stanach Zjednoczonych przepisów w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz spełnia on warunki upoważniające do przywozu produktów, o których mowa w art. 23.

Artykuł 25

1. Jeżeli wnioski o wydanie tymczasowych pozwoleń na wywóz dla grupy produktów lub kontyngentu, o których mowa w art. 23, przekraczają ilość dostępną na dany rok, Komisja stosuje jednolity współczynnik przydziału w odniesieniu do ilości, o które złożono wnioski.

Zabezpieczenie jest zwalniane w całości lub w części w odniesieniu do odrzuconych wniosków lub ilości przekraczających przyznane.

2. Jeżeli w wyniku zastosowania współczynnika przydziału pozwolenia dotyczyłyby ilości mniejszej niż 10 ton dla jednego wniosku, dostępne ilości powinny być przyznane przez odpowiednie państwa członkowskie w drodze losowania w odniesieniu do danego kontyngentu. Państwo członkowskie losuje pozwolenia na 10 ton wśród wnioskodawców, którzy otrzymaliby pozwolenie na mniej niż 10 ton w wyniku zastosowania współczynnika przydziału.

Ilości poniżej 10 ton pozostałe po ustaleniu partii należy przed ich rozlosowaniem równo rozdzielić między partie 10 ton.

Jeżeli w wyniku zastosowania współczynnika przydziału pozostałaby ilość mniejsza niż 10 ton, ilość tę traktuje się jako jedną partię.

Zabezpieczenie dla wniosków, które nie otrzymały przydziału w drodze losowania, jest natychmiast zwalniane.

3. Jeżeli wnioski o pozwolenia dotyczą mniejszych ilości produktów niż ilości określone w ramach kontyngentów, o których mowa w art. 23, na dany rok, Komisja może przyznać pozostałe ilości wnioskodawcom proporcjonalnie do tych ilości, o które się ubiegali, poprzez zastosowanie współczynnika przydziału.

W takim przypadku przedsiębiorcy informują właściwe organy o przyjęciu dodatkowej ilości w ciągu tygodnia od opublikowania dostosowanego współczynnika przydziału i zabezpieczenie jest odpowiednio zwiększane.

Artykuł 26

1. Komisja przekazuje właściwym organom Stanów Zjednoczonych nazwy wskazanych importerów, o których mowa w art. 24 ust. 4 lit. c).

2. W przypadku gdy pozwolenie na przywóz danej ilości produktów nie zostanie przyznane importerowi wskazanemu przez przedsiębiorcę w okolicznościach, które nie budzą wątpliwości co do dobrej wiary przedsiębiorcy składającego zaświadczenie, o którym mowa w art. 24 ust. 5, przedsiębiorca może być upoważniony przez państwo członkowskie do wskazania innego importera, pod warunkiem że importer ten został umieszczony w wykazie przekazanym właściwym organom Stanów Zjednoczonych zgodnie z przepisami ust. 1 niniejszego artykułu.

Państwo członkowskie w możliwie jak najkrótszym terminie powiadamia Komisję o zmianie wskazanego importera, a Komisja informuje właściwe organy w Stanach Zjednoczonych o wprowadzonej zmianie.

Artykuł 27

Pozwolenia na wywóz są wydawane do dnia 15 grudnia roku poprzedzającego rok kontyngentowy dla ilości, na które przydzielane są pozwolenia.

Pozwolenia są ważne od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia roku kontyngentowego.

Sekcja 20 wniosku o pozwolenie i pozwolenia zawiera następujące sformułowanie:

„Na wywóz do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej: Kontyngent na ... (rok) r. – rozdział III, sekcja 2 rozporządzenia (WE) nr 1282/2006.”.

Pozwolenia wydane na podstawie niniejszego artykułu są ważne jedynie w przypadku wywozu, o którym mowa w art. 23.

Artykuł 28

Zastosowanie mają przepisy rozdziału II, z wyłączeniem art. 8 i 11.

SEKCJA 3

Wywóz do Republiki Dominikańskiej

Artykuł 29

1. W przypadku wywozu do Republiki Dominikańskiej mleka w proszku w ramach kontyngentu przewidzianego w Protokole ustaleń zawartym między Wspólnotą Europejską a Republiką Dominikańską przyjętym decyzją 98/486/WE wymagane jest przedstawienie właściwym organom Republiki Dominikańskiej poświadczonej kopii pozwolenia na wywóz wydanego zgodnie z niniejszą sekcją oraz właściwie potwierdzonej kopii zgłoszenia wywozowego dotyczącego każdej przesyłki.

2. Przy wydawaniu pozwoleń na wywóz pierwszeństwa udziela się w odniesieniu do mleka w proszku objętego następującymi kodami produktu według nomenklatury refundacji:

— 0402 10 11 9000,

— 0402 10 19 9000,

— 0402 21 11 9900,

— 0402 21 19 9900,

— 0402 21 91 9200,

— 0402 21 99 9200.

Produkty muszą być w całości wyprodukowane na obszarze Wspólnoty. Na żądanie uprawnionych organów wnioskodawcy dostarczają wszelkie dokumenty, które te organy mogą uznać za niezbędne do wydania pozwolenia oraz wyrażą zgodę, jeśli zaistnieje taka potrzeba, na przeprowadzenie przez te organy wszelkich kontroli ksiąg rachunkowych i warunków wytwarzania odnośnych produktów.

Artykuł 30

1. Kontyngent, o którym mowa w art. 29 ust. 1, wynosi 22 400 ton na dwunastomiesięczny okres rozpoczynający się w dniu 1 lipca. Kontyngent jest podzielony na dwie części:

a) pierwsza część, równa 80 % lub 17 920 ton, jest rozdzielana między eksporterów ze Wspólnoty będących w stanie udowodnić, że wywozili do Republiki Dominikańskiej produkty, o których mowa w art. 29 ust. 2, co najmniej przez trzy z czterech lat kalendarzowych poprzedzających termin złożenia wniosku;

b) druga część, równa 20 % lub 4 480 ton, jest zarezerwowana dla wnioskodawców innych niż tych określonych w lit. a), będących w stanie udowodnić w momencie składania wniosku, że w ciągu przynajmniej 12 miesięcy prowadzili działalność handlową z państwami trzecimi w zakresie obrotu przetworami mlecznymi wymienionymi w rozdziale 4 nomenklatury scalonej oraz że są zarejestrowani do celów podatku VAT na terenie państwa członkowskiego.

2. Wnioski o pozwolenia na wywóz złożone przez jednego wnioskodawcę nie mogą dotyczyć większej ilości produktów niż:

a) w odniesieniu do części określonej w ust. 1 lit. a), ilości równej 110 % całkowitej ilości produktów, o których mowa w art. 29 ust. 2, wywiezionych do Republiki Dominikańskiej w ciągu jednego spośród trzech lat kalendarzowych poprzedzających okres, którego dotyczy składany wniosek;

b) w odniesieniu do części określonej w ust. 1 lit. b), całkowitej maksymalnej ilości wynoszącej 600 ton.

Odrzuca się wnioski przekraczające limity określone w lit. a) i b).

3. Aby wniosek o pozwolenie na wywóz mógł zostać przyjęty, musi on dotyczyć wyłącznie jednego produktu objętego kodem produktu według nomenklatury refundacji, a wszystkie wnioski należy złożyć w tym samym czasie właściwemu organowi jednego państwa członkowskiego.

Wnioski o pozwolenia na wywóz spełniają warunki przyjęcia wyłącznie wówczas, gdy wnioskodawcy przy ich składaniu:

a) złożą zabezpieczenie w wysokości 15 EUR na 100 kg;

b) w odniesieniu do części, o której mowa w ust. 1 lit. a), podadzą informacje dotyczące ilości produktów określonych w art. 29 ust. 2 wywiezionych do Republiki Dominikańskiej w ciągu jednego spośród trzech lat kalendarzowych poprzedzających okres, o którym mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, oraz są w stanie to udowodnić w sposób zadowalający właściwe organy danego państwa członkowskiego. W tym celu przedsiębiorca, którego nazwa znajduje się na odpowiednim zgłoszeniu wywozowym, jest uważany za eksportera;

c) w odniesieniu do części, o której mowa w ust. 1 lit. b), są w stanie udowodnić w sposób zadowalający właściwe organy danego państwa członkowskiego, że spełniają ustanowione warunki.

Artykuł 31

Wnioski o pozwolenia należy składać między dniem 1 a 10 kwietnia każdego roku na kontyngent dotyczący okresu od dnia 1 lipca do 30 czerwca następnego roku.

Dla celów art. 4 ust. 1, wszystkie wnioski złożone przed upływem wyznaczonego terminu są traktowane tak, jak gdyby wpłynęły pierwszego dnia terminu przewidzianego na składanie wniosków.

Artykuł 32

Wnioski o pozwolenia oraz pozwolenia zawierają:

- a) w sekcji 7 sformułowanie o treści: „Republika Dominikańska – DO”;
- b) w sekcji 17 i 18 ilości, których dotyczy wnioszek lub pozwolenie;
- c) w sekcji 20 jeden z wpisów wymienionych w załączniku IV.

Pozwolenia wydane w ramach niniejszej sekcji oznaczają obowiązek wywozu do Republiki Dominikańskiej.

Artykuł 33

1. Nie później niż piątego dnia roboczego po upływie terminu składania wniosków o pozwolenia państwa członkowskie powiadamiają Komisję w formie zgodnej ze wzorem podanym w załączniku V o ilościach objętych wnioskami o pozwolenia, odrębnie dla każdej z dwóch części kontyngentu oraz dla każdego kodu produktu według nomenklatury refundacji lub, w stosownych przypadkach, powiadamiają o tym, że nie zostały złożone żadne wnioski.

Przed wydaniem pozwoleń państwo członkowskie weryfikuje w szczególności informacje, o których mowa w art. 29 ust. 2 i w art. 30 ust. 1 i 2.

Jeżeli okaże się, że informacje dostarczone przez przedsiębiorcę, który uzyskał pozwolenie są nieprawdziwe, pozwolenie jest unieważniane, a złożone zabezpieczenie ulega przepadkowi.

2. Komisja w możliwie jak najkrótszym czasie podejmuje decyzję o tym, w jakim stopniu złożone wnioski mogą zostać rozpatrzone pozytywnie, i informuje państwa członkowskie o swojej decyzji.

Jeżeli ogólna ilość produktów objętych wnioskami o pozwolenia w odniesieniu do obydwu części kontyngentu przekracza ilości, o których mowa w art. 30 ust. 1, Komisja określa współczynnik przydziału. Jeżeli w wyniku zastosowania współczynnika przydziału ilość produktu przypadająca na jednego wnioskodawcę jest mniejsza niż 20 ton, wnioskodawcy mogą wycofać swoje wnioski. W takim przypadku powiadamiają oni o tym właściwe organy w ciągu trzech dni roboczych po opublikowaniu decyzji Komisji. Zabezpieczenie zostaje niezwłocznie zwolnione. W ciągu ośmiu dni roboczych po opublikowaniu decyzji właściwe organy powiadamiają Komisję o ilościach produktów, których dotyczą wycofane wnioski oraz w odniesieniu do których zabezpieczenia zostały zwolnione.

Jeżeli ogólna ilość produktów objętych wnioskami jest mniejsza niż ilość dostępna na dany okres, Komisja rozdzieli pozostałą ilość na podstawie obiektywnych kryteriów, uwzględniając w szczególności wnioski o pozwolenia na wszystkie produkty objęte kodami CN 0402 10, 0402 21 oraz 0402 29.

Artykuł 34

1. Pozwolenia wydaje się na wniosek przedsiębiorcy, nie wcześniej niż w dniu 1 czerwca i nie później niż w dniu 15 lutego następnego roku. Pozwolenia są wydawane wyłącznie tym przedsiębiorcom, o których wnioskach o pozwolenia powiadomiono zgodnie z art. 33 ust. 1.

Państwa członkowskie informują Komisję najpóźniej do końca lutego przy użyciu formularza zawartego w załączniku VI o ilości produktów, na które nie zostały wydane pozwolenia w ramach obydwu części kontyngentu.

2. Pozwolenia na wywóz wydane zgodnie z niniejszą sekcją zachowują ważność od dnia ich rzeczywistego wydania w rozumieniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 do dnia 30 czerwca roku kontyngentowego, w odniesieniu do którego złożono wniosek o pozwolenie.

3. Zabezpieczenie zostaje zwolnione wyłącznie w jednym z poniższych przypadków:

- a) w przypadku przedstawienia dowodu, o którym mowa w art. 35 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000;

- b) w odniesieniu do ilości produktów objętych wnioskami, na które nie mogły być wydane pozwolenia.

Zabezpieczenie związane z ilościami niewywiezionymi ulega przypadkowi.

4. W drodze odstępstwa od przepisów art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, pozwolenia są niezbywalne.

5. Najpóźniej do dnia 31 sierpnia każdego roku właściwe organy państwa członkowskiego przedstawiają Komisji przy użyciu formularza zawartego w załączniku VII następujące ilości według kodu produktu według nomenklatury refundacji w odniesieniu do poprzedniego dwunastomiesięcznego okresu, o którym mowa w art. 30 ust. 1:

- ilość przydzielona,
- ilość, na którą zostały wydane pozwolenia,
- ilość wywieziona.

Artykuł 35

1. Przepisy rozdziału II mają zastosowanie z wyłączeniem art. 8, 10 i 11.

2. W drodze odstępstwa od art. 7 ust. 1, posiadacze pozwolenia mogą na swój wniosek otrzymać zgodę na zmianę kodu widniejącego w sekcji 16 pozwolenia na wywóz na inny kod, o którym mowa w art. 29 ust. 2, jeżeli stawka refundacji jest taka sama.

Takie wnioski są składane przed dniem wywozu w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

W ciągu dwóch dni roboczych od zmiany kodu produktu właściwe organy państwa członkowskiego podają Komisji:

- a) nazwę i adres posiadacza pozwolenia;

- b) numer seryjny pozwolenia bądź wypisu z pozwolenia oraz datę wydania;

- c) pierwotny kod produktu;

- d) ostateczny kod produktu.

3. Przewidziane w niniejszej sekcji powiadomienie jest dokonywane przez państwo członkowskie za pomocą środków elektronicznych, zgodnie z informacją udzieloną państwom członkowskim przez Komisję.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 36

Uchyla się rozporządzenia (WE) nr 174/1999 i (EWG) nr 896/84.

Odesłania do rozporządzenia (WE) nr 174/1999 rozumiane są jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytywane są zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w załączniku VIII.

Rozporządzenie (WE) nr 174/1999 stosuje się nadal do pozwoleń, o które wniosek złożono przed datą stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 37

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wniosków o pozwolenie na wywóz złożonych od dnia 1 września 2006 r.

Na wniosek zainteresowanego przedsiębiorcy złożony w ciągu trzech miesięcy od dnia opublikowania niniejszego rozporządzenia, art. 7 ust. 2 ma zastosowanie do pozwoleń wydanych przed dniem 1 września 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Kategorie produktów, o których mowa w art. 6 ust. 1

Numer	Opis	Kod CN
I	Masło i inne tłuszcze oraz oleje otrzymane z mleka; produkty mleczarskie do smarowania	0405 10 0405 20 90 0405 90
II	Odtłuszczone mleko w proszku	0402 10
III	Ser i twaróg	0406
IV	Pozostałe przetwory mleczne	0401 0402 21 0402 29 0402 91 0402 99 0403 10 11 to 0403 10 39 0403 90 11 to 0403 90 69 0404 90 2309 10 15 2309 10 19 2309 10 39 2309 10 59 2309 10 70 2309 90 35 2309 90 39 2309 90 49 2309 90 59 2309 90 70

ZAŁĄCZNIK II

Grupy produktów, o których mowa w art. 6 ust. 2

Nr grupy	Kod przetworu mlecznego (nomenklatura refundacji)
1	0401 30 31 9100 0401 30 31 9400 0401 30 31 9700 0401 30 91 9100
2	0401 30 39 9100 0401 30 39 9400 0401 30 39 9700 0401 30 99 9100 0401 30 99 9500
3	0402 21 11 9200 0402 21 11 9300 0402 21 11 9500 0402 21 11 9900 0402 21 91 9100 0402 21 91 9200 0402 21 91 9350 0402 21 91 9500
4	0402 21 17 9000 0402 21 19 9300 0402 21 19 9500 0402 21 19 9900 0402 21 99 9100 0402 21 99 9200 0402 21 99 9300 0402 21 99 9400 0402 21 99 9500 0402 21 99 9600 0402 21 99 9700 0402 21 99 9900
5	0402 29 15 9200 0402 29 15 9300 0402 29 15 9500 0402 29 15 9900 0402 29 91 9000
6	0402 29 19 9300 0402 29 19 9500 0402 29 19 9900 0402 29 99 9100 0402 29 99 9500

Nr grupy	Kod przetworu mlecznego (nomenklatura refundacji)
7	0402 91 11 9370 0402 91 31 9300
8	0402 91 19 9370 0402 91 39 9300
9	0402 99 11 9350 0402 99 31 9150 0402 99 31 9300
10	0402 99 19 9350 0402 99 39 9150
11	0403 90 11 9000 0403 90 13 9200 0403 90 13 9300 0403 90 13 9500 0403 90 13 9900 0403 90 19 9000
12	0403 90 33 9400 0403 90 33 9900
13	0403 90 59 9310 0403 90 59 9340 0403 90 59 9370 0403 90 59 9510
14	0404 90 21 9120 0404 90 21 9160 0404 90 23 9120 0404 90 23 9130 0404 90 23 9140 0404 90 23 9150
15	0404 90 29 9110 0404 90 29 9115 0404 90 29 9125 0404 90 29 9140
16	0404 90 81 9100 0404 90 83 9110 0404 90 83 9130 0404 90 83 9150 0404 90 83 9170

Nr grupy	Kod przetworu mlecznego (nomenklatura refundacji)
17	0405 10 11 9500
	0405 10 11 9700
	0405 10 19 9500
	0405 10 19 9700
	0405 10 30 9100
	0405 10 30 9300
	0405 10 30 9700
	0405 10 50 9300
	0405 10 50 9500
	0405 10 50 9700
	0405 10 90 9000
	0405 20 90 9500
	0405 20 90 9700
	0405 90 10 9000
	0405 90 90 9000
18	0406 10 20 9640
	0406 10 20 9650
19	0406 10 20 9830
	0406 10 20 9850
20	0406 20 90 9913
	0406 20 90 9915
	0406 20 90 9917
	0406 20 90 9919
21	0406 30 31 9930
	0406 30 31 9950
22	0406 30 39 9500
	0406 30 39 9700
23	0406 30 39 9930
	0406 30 39 9950
24	0406 90 76 9300
	0406 90 76 9400
	0406 90 76 9500
25	0406 90 78 9100
	0406 90 78 9300
	0406 90 78 9500
26	0406 90 85 9930
	0406 90 85 9970
27	0406 90 86 9400
	0406 90 86 9900
28	0406 90 87 9300
	0406 90 87 9400

ZAŁĄCZNIK III

KANADA

Informacje wymagane zgodnie z art. 21 ust. 4

Państwo członkowskie:

Dane dotyczące okresu:

Nazwa/adres podmiotu	Kod CN produktu (na podstawie art. 19)	Wydane pozwolenia	
		Liczba pozwoleń	Ilość w tonach
	Razem:		

ZAŁĄCZNIK IV

Wpisy, o których mowa w art. 32 lit. c)

- w języku hiszpańskim: Capítulo III, sección 3, del Reglamento (CE) n° 1282/2006:
contingente arancelario de leche en polvo del año 1.7....-30.6.... fijado en el Memorandum de acuerdo celebrado entre la Comunidad Europea y la República Dominicana y aprobado por la Decisión 98/486/CE del Consejo.
- w języku czeskim: kapitola III oddíl 3 nařízení (ES) č. 1282/2006:
Celní kvóta pro období od 1.7.... do 30.6.... pro sušené mléko v rámci memoranda o porozumění uzavřeného mezi Evropským společenstvím a Dominikánskou republikou a schváleného rozhodnutím Rady 98/486/ES.
- w języku duńskim: kapitel III, afdeling 3, i forordning (EF) nr. 1282/2006:
toldkontingent for perioden 1.7.... til 30.6.... for mælkepulver i henhold til den aftale, som blev indgået mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Dominikanske Republik og godkendt ved Rådets afgørelse 98/486/EF.
- w języku niemieckim: Kapitel III Abschnitt 3 der Verordnung (EG) Nr. 1282/2006:
Milchpulverkongent für den Zeitraum 1.7....—30.6.... gemäß der mit dem Beschluss 98/486/EG des Rates genehmigten Vereinbarung zwischen der Europäischen Gemeinschaft und der Dominikanischen Republik.
- w języku estońskim: määruse (EÜ) nr 1282/2006 III peatüki 3. jaos:
Piimapulbri tariifikvoot 1.7....-30.6.... vastastikuse mõistmise memorandumi alusel, mis on sõlmitud Euroopa Ühenduse ja Dominikaani Vabariigi vahel ning heaks kiidetud nõukogu otsusega 98/486/EÜ.
- w języku greckim: κεφάλαιο III, τμήμα 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1282/2006:
δασμολογική ποσόστωση, για το έτος 1.7....-30.6...., γάλακτος σε σκόνη δυνάμει του μνημονίου συμφωνίας που συνήφθη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δομινικανής Δημοκρατίας και εγκρίθηκε από την απόφαση 98/486/ΕΚ του Συμβουλίου.
- w języku angielskim: Chapter III, Section 3 of Regulation (EC) No 1282/2006:
tariff quota for 1.7....-30.6...., for milk powder under the Memorandum of Understanding concluded between the European Community and the Dominican Republic and approved by Council Decision 98/486/EC.
- w języku francuskim: chapitre III, section 3, du règlement (CE) n° 1282/2006:
contingent tarifaire, pour l'année 1.7....-30.6...., de lait en poudre au titre du mémorandum d'accord conclu entre la Communauté européenne et la République dominicaine et approuvé par la décision 98/486/CE du Conseil.
- w języku włoskim: capo III, sezione 3, del regolamento (CE) n. 1282/2006:
contingente tariffario per l'anno 1.7....-30.6...., di latte in polvere a titolo del memorandum d'intesa concluso tra la Comunità europea e la Repubblica dominicana e approvato con la decisione 98/486/CE del Consiglio.
- w języku łotewskim: Regulas (EK) Nr. 1282/2006 III nodaļas 3 iedaļā:
Tarifa kvota no ... gada 1. jūlija līdz ... gada 30. jūnijam sausajam pienam (piena pulverim) saskaņā ar Saprāšanās memorandu, kas noslēgts starp Eiropas Kopien un Dominikānas Republiku un apstiprināts ar Padomes Lēmumu 98/486/EK.
- w języku litewskim: Reglamento (EB) Nr. 1282/2006 III skyriaus 3 skirsnys:
tarifinė kvota nuo ... metų liepos 1 dienos iki ... metų birželio 30 dienos pieno milteliams, numatyta Europos bendrijos ir Dominikos Respublikos susitarimo memorandumu ir patvirtinta Tarybos sprendimu 98/486/EB.
- w języku węgierskim: Az 1282/2006/EK rendelet III. fejezetének 3 szakasza:
A 98/486/EK tanácsi határozat által jóváhagyott, az Európai Közösség és a Dominikai Köztársaság között megkötött egyetértési megállapodás értelmében a tejporra [...] július 1-től [...] június 30-ig vonatkozó vámkontingens.

- *w języku maltańskim:* Kapitolu III, Taqsima 3 tar-Regolament (KE) Nru 1282/2006:
Quota ta' tariffa għal 1.7....-30.6.... għall-halib tat-trab taht il-Memorandum ta' Ftehim konkluz bejn il-Komunità Ewropea u r-Repubblika Dominikana u approvat permezz tad-Deciżjoni tal-Kunsill 98/486/KE.
- *w języku niderlandzkim:* Hoofdstuk III, afdeling 3, van Verordening (EG) nr. 1282/2006:
Tariefcontingent melkpoeder voor het jaar van 1.7.... t/m 30.6.... krachtens het memorandum van overeenstemming tussen de Europese Gemeenschap en de Dominicaanse Republiek, goedgekeurd bij Besluit 98/486/EG van de Raad.
- *w języku polskim:* rozdział III, sekcja 3 rozporządzenia (WE) nr 1282/2006:
Kontyngent taryfowy na okres od 1.7.... do 30.6.... na mleko w proszku zgodnie z Protokołem ustaleń zawartym między Wspólnotą Europejską a Republiką Dominikańską i przyjętym decyzją Rady 98/486/WE.
- *w języku portugalskim:* Secção 3 do capítulo III do Regulamento (CE) n.º 1282/2006:
Contingente pautal do ano 1.7....-30.6...., de leite em pó ao abrigo do memorando de acordo concluído entre a Comunidade Europeia e a República Dominicana e aprovado pela Decisão 98/486/CE do Conselho.
- *w języku słowackim:* kapitola III, oddiel 3 nariadenia (ES) č. 1282/2006:
Tarifná kvóta pre obdobie od 1.7.... do 30.6.... pre sušené mlieko podľa Memoranda o vzájomnom porozumení uzatvorenom medzi Európskym spoločenstvom a Dominikánskou republikou a schváleným rozhodnutím Rady 98/486/ES.
- *w języku słoweńskim:* poglavje III oddelka 3 Uredbe (ES) št. 1282/2006:
Tarifna kvota za obdobje 1.7.... – 30.6.... za mleko v prahu v skladu z Memorandumom o soglasju, sklenjenim med Evropsko skupnostjo in Dominikansko republiko in potrjenim z Odločbo Sveta 98/486/ES.
- *w języku fińskim:* asetuksen (EY) N:o 1282/2006 III luvun 3 jaksossa:
neuvoston päätöksellä 98/486/EY hyväksytyn Euroopan yhteisön ja Dominikaanisen tasavallan yhteisymmärryspöytäkirjan mukainen maitojauheen tariffikiintiö 1.7.... ja 30.6.... välisenä aikana.
- *w języku szwedzkim:* avsnitt 3 i kapitel III i förordning (EG) nr 1282/2006:
tullkvot för året 1.7....-30.6...., för mjölkpulver enligt avtalsmemorandumet mellan Europeiska gemenskapen och Dominikanska republiken, godkänt genom rådets beslut 98/486/EG.
-

ZAŁĄCZNIK V

Republika Dominikańska

Informacje wymagane zgodnie z art. 33 ust. 1

Państwo członkowskie:
Dane dotyczące okresu od dnia 1 lipca [...] r. do dnia 30 czerwca [...] r.

Kontyngent, o którym mowa w art. 30 ust. 1 lit. a)

Nazwa/adres wnioskodawcy	Dane informacyjne Wywóz do Republiki Dominikańskiej			Wnioski	
	Kod produktu według nomenklatury refundacji	Ilości wywiezione (w tonach)	Rok wywozu	Kod produktu według nomenklatury refundacji	Ilość maksymalna = 110 % pkt (3) (w tonach)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	Razem			Razem	

Kontyngent, o którym mowa w art. 30 ust. 1 lit. b)

Nazwa/adres wnioskodawcy	Kod produktu według nomenklatury refundacji	Ilość wnioskowana (w tonach)
Razem		

ZAŁĄCZNIK VI

*Republika Dominikańska***Informacje wymagane zgodnie z art. 34 ust. 1**

Państwo członkowskie:

Dane dotyczące okresu od dnia 1 lipca [...] r. do dnia 30 czerwca [...] r.

Kontyngent, o którym mowa w art. 30 ust. 1 lit. a)

Nazwa i adres eksportera	Kod według nomenklatury refundacji	Przydzielone ilości, dla których nie wydano pozwoleń (t)
Razem		

Kontyngent, o którym mowa w art. 30 ust. 1 lit. b)

Nazwa i adres eksportera	Kod według nomenklatury refundacji	Przydzielone ilości, dla których nie wydano pozwoleń (t)
Razem		

ZAŁĄCZNIK VII

*Republika Dominikańska***Informacje wymagane zgodnie z art. 34 ust. 5**

Państwo członkowskie:

Dane dotyczące okresu od dnia 1 lipca [...] r. do dnia 30 czerwca [...] r.

Kontyngent, o którym mowa w art. 30 ust. 1 lit. a)

Kod według nomenklatury refundacji	Ilości, dla których przydzielono pozwolenia (t)	Ilości, dla których wydano pozwolenia (t)	Ilości wywiezione (t)
Razem			

Kontyngent, o którym mowa w art. 30 ust. 1 lit. b)

Kod według nomenklatury refundacji	Ilości, dla których przydzielono pozwolenia (t)	Ilości, dla których wydano pozwolenia (t)	Ilości wywiezione (t)
Razem			

ZAŁĄCZNIK VIII

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 174/1999	Niniejsze rozporządzenie
—	Artykuł 1
Artykuł 21	Artykuł 2
Artykuł 1 ust. 1, artykuł 2	Artykuł 3 ust. 1
Artykuł 1 ust. 4	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 1 ust. 3	Artykuł 4 ust. 2
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 4 ust. 3
Artykuł 2	Artykuł 4 ust. 4
Artykuł 3	Artykuł 5
Artykuł 4	Artykuł 6
Artykuł 5	Artykuł 7
Artykuł 6	Artykuł 8
Artykuł 7	—
Artykuł 8	Artykuł 9 ust. 1–5
Artykuł 14	Artykuł 9 ust. 6
Artykuł 12 ust. 2	Artykuł 9 ust. 7
Artykuł 9	Artykuł 10
Artykuł 10	Artykuł 11
Artykuł 11	Artykuł 12
Artykuł 12	Artykuł 13
Artykuł 13	Artykuł 14
Artykuł 15	Artykuł 15
Artykuł 16	Artykuł 16
Artykuł 17	Artykuł 17
Artykuł 18 ust. 1	Artykuł 18 ust. 1
Artykuł 18 ust. 3	Artykuł 18 ust. 2
Artykuł 18 ust. 2	Artykuł 19
Artykuł 18 ust. 4	Artykuł 20 ust. 1
Artykuł 18 ust. 5	Artykuł 20 ust. 2
Artykuł 18 ust. 6	Artykuł 21 ust. 1 i 2
Artykuł 18 ust. 7	Artykuł 21 ust. 3
Artykuł 18 ust. 8	Artykuł 21 ust. 4
Artykuł 18 ust. 9	Artykuł 22
Artykuł 19	—
Artykuł 20 ust. 1	Artykuł 23
Artykuł 20 ust. 2	Artykuł 24
Artykuł 20 ust. 3 i 9	Artykuł 25 ust. 1
Artykuł 20 ust. 4	Artykuł 25 ust. 2
Artykuł 20 ust. 5	Artykuł 25 ust. 3
Artykuł 20 ust. 6	—
Artykuł 20 ust. 7	Artykuł 26 ust. 1
Artykuł 20 ust. 8	Artykuł 26 ust. 2

Rozporządzenie (WE) nr 174/1999	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 20 ust. 10	Artykuł 27
Artykuł 20 ust. 11	Artykuł 28
Artykuł 20a ust. 1 i 2	Artykuł 29 ust. 1
Artykuł 20a ust. 3	Artykuł 29 ust. 2
Artykuł 20a ust. 4	Artykuł 30 ust. 1
Artykuł 20a ust. 5	Artykuł 30 ust. 2
Artykuł 20a ust. 6	Artykuł 30 ust. 3
Artykuł 20a ust. 7	Artykuł 31
Artykuł 20a ust. 9	Artykuł 32
Artykuł 20a ust. 10	Artykuł 33 ust. 1
Artykuł 20a ust. 11	Artykuł 33 ust. 2
Artykuł 20a ust. 12	Artykuł 34 ust. 1
Artykuł 20a ust. 13	Artykuł 34 ust. 2
Artykuł 20a ust. 14	Artykuł 34 ust. 3
Artykuł 20a ust. 15	Artykuł 34 ust. 4
Artykuł 20a ust. 16	Artykuł 34 ust. 5
Artykuł 20a ust. 17	Artykuł 35 ust. 1
Artykuł 20a ust. 18	Artykuł 35 ust. 2
Artykuł 22	Artykuł 36
Artykuł 23	Artykuł 37
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik II	Załącznik II
Załącznik IV	Załącznik III
Artykuł 20a ust. 9	Załącznik IV
Załącznik V	Załącznik V
Załącznik VI	Załącznik VI
Załącznik VII	Załącznik VII
—	Załącznik VIII

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 7 sierpnia 2006 r.

ustanawiająca grupę ekspertów ds. potrzeb politycznych w zakresie danych dotyczących przestępczości i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych

(2006/581/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Unię Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 29 Traktatu o Unii Europejskiej powierzył Unii Europejskiej i państwom członkowskim zadanie zapewnienia obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, poprzez zacieśnianie współpracy oraz zapobieganie i zwalczanie przestępczości zorganizowanej i innej.
- (2) Celem Komisji jest wsparcie procesu tworzenia ujednoliconych i porównywalnych statystyk unijnych dotyczących przestępczości i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, co ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju i kontroli prawodawstwa i działań Wspólnoty, jak określono w planie działania służącym realizacji programu haskiego ⁽¹⁾, w związku z czym może zaistnieć potrzeba skorzystania z wiedzy specjalistycznej przedstawicieli państw członkowskich oraz ekspertów z organów doradczych.
- (3) Wspólnotowe statystyki opracowuje się zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 322/97 z dnia 17 lutego 1997 r. w sprawie statystyk Wspólnoty ⁽²⁾, a konkretne działania związane z tworzeniem statystyk Wspólnoty są prowadzone zgodnie z założeniami wspólnotowego programu statystycznego

i programów rocznych ⁽³⁾, przy poszanowaniu zasad określonych w Europejskim kodeksie praktyk statystycznych, przyjętym przez Komitet ds. Programu Statystycznego w dniu 24 lutego 2005 r. i załączonym do Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 2005 r. ⁽⁴⁾ w sprawie niezależności, wiarygodności i odpowiedzialności krajowych i wspólnotowych organów statystycznych.

- (4) W skład grupy ekspertów wejdą osoby posiadające kompetencje do oceny potrzeb w danym obszarze polityki i udzielania porad na temat skutecznego korzystania ze wskaźników i danych dotyczących przestępczości i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych.
- (5) Bez uszczerbku dla przepisów Komisji dotyczących bezpieczeństwa, zapisanych w Załączniku do decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom ⁽⁵⁾, powinno się określić zasady dotyczące ujawniania informacji przez członków grupy ekspertów.
- (6) Dane osobowe członków grupy ekspertów powinny być przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽⁶⁾.
- (7) Powinno się zatem powołać grupę ekspertów ds. potrzeb politycznych w zakresie danych dotyczących przestępczości i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych oraz określić jej organizację i zakres obowiązków.

⁽³⁾ Wspólnotowy program statystyczny na lata 2003–2007, przyjęty decyzją nr 2367/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. (Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 1).

⁽⁴⁾ COM(2005) 217 wersja ostateczna oraz zalecenie Komisji w sprawie niezależności, wiarygodności i odpowiedzialności krajowych i wspólnotowych organów statystycznych.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 317 z 3.12.2001, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. C 198 z 12.8.2005, str. 1. Plan działania Rady i Komisji służący realizacji programu haskiego mającego na celu wzmocnienie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej.

⁽²⁾ Dz.U. L 52 z 22.2.1997, str. 1.

- (8) Fakt powołania grupy ekspertów nie zastępuje żadnej innej decyzji.

Artykuł 3

- (9) Członkostwo w grupie ekspertów, której dotyczy niniejsza decyzja, obejmuje wstępnie dwuletnią kadencję, po czym Komisja rozważy celowość jej przedłużenia,

Konsultacje

Komisja może zasięgnąć opinii grupy ekspertów w dowolnej kwestii związanej z oceną zjawiska przestępczości i wymiarem sprawiedliwości w sprawach karnych, a w szczególności w celu określenia potrzeb politycznych w zakresie rozwoju statystyk na temat przestępczości i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym Komisja ustanawia grupę ekspertów ds. potrzeb politycznych w zakresie danych dotyczących przestępczości i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, zwaną dalej „grupą ekspertów”.

Artykuł 2

Zadania

Grupa ekspertów:

- wspiera Komisję w rozwijaniu współpracy między państwami członkowskimi i innymi organizacjami i organami realizującymi plan UE na rzecz stworzenia kompleksowej i spójnej strategii unijnej w zakresie statystyk dotyczących przestępczości i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych⁽¹⁾;
- wspiera Komisję w określaniu potrzeb politycznych w zakresie danych dotyczących przestępczości i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych na poziomie UE;
- wspiera Komisję w określaniu potrzeb w zakresie opracowania wspólnych wskaźników i narzędzi służących sporządzaniu statystyk dotyczących przestępczości i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych;
- wspiera Komisję w opracowywaniu wspólnych wskaźników i realizowaniu innych potrzeb w zakresie danych;
- doradza Komisji w sprawie potrzeb badawczych i rozwojowych lub wyników, jakie należy uwzględnić podczas realizacji wyżej wymienionego planu UE;
- doradza Komisji w sprawie współpracy z przedstawicielami sektora prywatnego i środowiska akademickiego lub innych zainteresowanych sektorów w celu uwzględnienia ich wiedzy i doświadczenia podczas realizacji wyżej wymienionego planu UE.

Artykuł 4

Skład – powoływanie

1. W skład grupy ekspertów wchodzi nie więcej niż 50 członków, a każda płęć jest reprezentowana co najmniej w 40 %. Członkowie wywodzą się z:

- a) krajowych władz publicznych odpowiadających za wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne w państwach członkowskich UE, krajach przystępujących i kandydujących do UE;
- b) organów i sieci współpracy Unii Europejskiej posiadających odpowiednie doświadczenie i wiedzę specjalistyczną w zakresie analizy lub opracowywania danych dotyczących przestępczości i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych do celów politycznych, takich jak: europejska sieć zapobiegania przestępczości, Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii, Eurojust, Europejska Grupa Zawodowa Szefów Policji, Europejski Urząd Policji (Europol), Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (FRONTEX), Europejskie Centrum Monitorowania Rasizmu i Ksenofobii oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE);
- c) organizacji międzynarodowych i pozarządowych posiadających odpowiednie doświadczenie i wiedzę specjalistyczną w zakresie analizy lub opracowywania danych dotyczących przestępczości i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych do celów politycznych. Obejmują one: Radę Europy; European Sourcebook Group (grupa ds. europejskiego kompendium danych statystycznych na temat przestępczości i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych); Fundusz Narodów Zjednoczonych Pomocy Dzieciom (UNICEF); Biuro do Spraw Narkotyków i Przestępczości Organizacji Narodów Zjednoczonych; Światową Organizację Zdrowia;
- d) członkami grupy ekspertów mogą również zostać obywatele posiadający wiedzę specjalistyczną zdobytą podczas badań akademickich lub osoby pracujące w sektorze prywatnym i zajmujące się analizą lub oceną zjawiska przestępczości i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych na terytorium państw członkowskich UE.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, obecnie konsultowany wewnętrznie z różnymi służbami instytucji.

2. Członków grupy ekspertów powołują Komisja oraz Dyrekcja Generalna ds. Sprawiedliwości, Wolności i Bezpieczeństwa spośród specjalistów posiadających kompetencje w dziedzinach określonych w art. 2 i art. 4 ust. 1. W przypadku art. 4 ust. 1 lit. a), b) i c) członków wyznaczają władze lub organizacje, natomiast w przypadku art. 4 ust. 1 lit. d) członków wyznacza się spośród kandydatów, którzy odpowiedzieli na zaproszenie do składania ofert.

Każde państwo członkowskie, kraj przystępujący i kandydujący wyznacza dwóch kandydatów (kobietę i mężczyznę) do grupy ekspertów, spośród których Komisja wybiera jednego członka. Jednocześnie wyznacza się taką samą liczbę zastępców członków grupy ekspertów na tych samych warunkach co samych członków. Zastępcy automatycznie przejmują obowiązki członków podczas ich nieobecności.

3. Członkowie powołani na podstawie art. 4 ust. 1 lit. a), b) i c) są przedstawicielami władzy publicznej lub organizacji pozarządowej. Członkowie powołani na podstawie art. 4 ust. 1 lit. d) działają we własnym imieniu i doradzają Komisji niezależnie od wpływów zewnętrznych.

4. Członkowie grupy ekspertów pełnią swoje funkcje do czasu ich zastąpienia lub wygaśnięcia ich mandatu.

5. Członkowie, którzy nie są w stanie dłużej skutecznie uczestniczyć w pracach grupy ekspertów, którzy złożą rezygnację lub którzy naruszają warunki określone w pierwszym lub drugim ustępie niniejszego artykułu lub w art. 287 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, mogą zostać zastąpieni na okres pozostały do zakończenia ich kadencji.

6. Członkowie powołani osobiście (ust. 3) podpisują corocznie oświadczenie, w którym zobowiązują się działać w interesie publicznym oraz oświadczenie stwierdzające brak, względnie istnienie, konfliktu interesów, który mógłby zagrażać ich bezstronności.

7. Imiona i nazwiska powołanych członków są publikowane na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości, Wolności i Bezpieczeństwa oraz w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria C. Dane te są gromadzone, przetwarzane i publikowane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Artykuł 5

Zasady działania

1. Grupie ekspertów przewodniczy Komisja.

2. Komisja koordynuje działania grupy ekspertów i Grupy Roboczej ds. Statystyk na temat Przestępczości i Wymiaru Sprawiedliwości w Sprawach Karnych, która zostanie utworzona przez Eurostat w kontekście wspólnotowego programu statystycznego w celu reprezentowania krajowych urzędów statystycznych. Komisja odpowiada za spójność pracy obu grup i podejmuje się organizacji, w miarę możliwości, wspólnych posiedzeń lub posiedzeń odbywających się tego samego dnia.

3. Komisja koordynuje odpowiednie aspekty działania grupy ekspertów ze swoimi powiązanymi działaniami.

4. W porozumieniu z Komisją można tworzyć podgrupy o maksymalnym składzie 15 członków w celu zbadania szczegółowych kwestii podlegających zakresowi obowiązków określonego przez grupę ekspertów; po wypełnieniu opisanych zadań podgrupy są rozwiązywane.

5. W przypadku, gdy jest to pomocne i/lub konieczne, przedstawiciel Komisji może zaprosić do udziału w pracach grupy lub podgrupy ekspertów bądź obserwatorów, również z krajów trzecich, posiadających odpowiednią wiedzę na temat zagadnienia wpisanego do porządku posiedzenia.

6. Informacje uzyskane w wyniku uczestnictwa w obradach grupy ekspertów lub podgrupy nie mogą zostać ujawnione, jeśli zdaniem Komisji dotyczą one kwestii poufnych.

7. Posiedzenia grupy ekspertów i podgrup odbywają się zwykle w pomieszczeniach i na zaproszenie Komisji zgodnie z procedurami oraz harmonogramem określonymi przez Komisję. Komisja zapewnia obsługę sekretariatu. W posiedzeniach grupy i jej podgrup mogą uczestniczyć zainteresowani jej pracami urzędnicy Komisji.

8. Grupa ekspertów przyjmuje swój regulamin wewnętrzny na podstawie standardowego regulaminu przyjętego przez Komisję⁽¹⁾.

9. Komisja może opublikować w Internecie lub w innej formie wszelkie streszczenia, konkluzje, częściowe konkluzje lub dokumenty robocze grupy ekspertów w oryginalnym języku danego dokumentu.

⁽¹⁾ Załącznik III do dokumentu SEC(2005) 1004.

Artykuł 6**Koszty posiedzeń**

Komisja zwraca koszty podróży i odpowiednio koszty diet ponoszone przez członków, ekspertów i obserwatorów w związku z działaniami grupy ekspertów zgodnie z wewnętrznymi przepisami Komisji dotyczącymi zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych.

Członkowie, eksperci i obserwatorzy nie otrzymują wynagrodzenia za wykonywane usługi.

Koszty posiedzeń są zwracane w granicach rocznego budżetu przyznanego danej grupie przez właściwe służby Komisji.

Artykuł 7**Stosowanie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Franco FRATTINI

Wiceprzewodniczący

DECYZJA KOMISJI**z dnia 28 sierpnia 2006 r.****kończąca postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu obuwia z noskiem ochronnym pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indii**

(2006/582/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

ex 6402 91 00, ex 6402 99 10, ex 6402 99 31,
 ex 6402 99 39, ex 6402 99 50, ex 6402 99 91,
 ex 6402 99 93, ex 6402 99 96, ex 6402 99 98,
 ex 6403 19 00, ex 6403 30 00, ex 6403 51 11,
 ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91,
 ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11,
 ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39,
 ex 6403 59 50, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95,
 ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13,
 ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91,
 ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98,
 ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33,
 ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 50,
 ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96,
 ex 6403 99 98, ex 6405 10 00, ex 6405 90 10 oraz
 ex 6405 90 90, pochodzącego z ChRL i Indii.

A. POSTĘPOWANIE

- (1) W dniu 13 maja 2005 r. Komisja otrzymała skargę złożoną zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego, zawierającą zarzut istnienia dumpingu w przywozie obuwia z noskiem ochronnym pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) i Indii, który powoduje istotną szkodę dla przemysłu wspólnotowego.
- (2) Skarga została złożona przez Europejską Konfederację Przemysłu Obuwniczego („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku powyżej 30 %, całkowitej wspólnotowej produkcji obuwia z noskiem ochronnym zgodnie z art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (3) Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na dumping wymienionego produktu, jak również wynikającą z niego istotną szkodę, co zostało uznane za wystarczające uzasadnienie dla wszczęcia postępowania.
- (4) W drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) Komisja wszczęła postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu do Wspólnoty określonych rodzajów obuwia z cholewkami z gumy lub z tworzywa sztucznego (z wyjątkiem obuwia nieprzemakalnego z podeszwami zewnętrznymi i cholewkami z gumy lub tworzyw sztucznych, w przypadku którego cholewka nie jest przymocowana do podeszwy ani łączona za pomocą szycia, nitów, gwoździ, wkrętów, kołków lub podobnymi sposobami) lub z cholewkami ze skóry wyprawionej lub skóry wtórnej, z noskami ochronnymi, obecnie objętego kodami 6402 30 00, 6403 40 00, ex 6402 19 00,

- (5) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu postępowania producentów eksportujących w ChRL i Indiach oraz zainteresowanych importerów/handlowców, przedstawicieli krajów wywozu objętych postępowaniem, skarżących producentów wspólnotowych i innych znanych producentów wspólnotowych, zainteresowanych dostawców i użytkowników oraz ich zrzeszenia. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

B. WYCOFANIE SKARGI I ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA

- (6) W piśmie z dnia 17 lipca 2006 r. skierowanym do Komisji skarżący oficjalnie wycofał skargę dotyczącą przywozu obuwia z noskiem ochronnym.
- (7) Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego postępowanie może zostać zakończone w przypadku wycofania skargi, chyba że jego zakończenie nie leżałoby w interesie Wspólnoty.
- (8) Komisja uznała, że niniejsze postępowanie powinno zostać zakończone, ponieważ dochodzenie nie ujawniło żadnych okoliczności wskazujących, że takie zakończenie nie byłoby w interesie Wspólnoty. Zainteresowane strony zostały odpowiednio poinformowane i umożliwiono im przedstawienie uwag. Nie wpłynęły żadne uwagi wskazujące, że takie zakończenie nie leżałoby w interesie Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. C 159 z 30.6.2005, str. 7.

- (9) Dlatego też stwierdza się, iż postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indii powinno zostać zakończone bez nakładania środków antydumpingowych,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu określonych rodzajów obuwia z cholewkami z gumy lub z tworzywa sztucznego (z wyjątkiem obuwia nieprzemakalnego z podeszwami zewnętrznymi i cholewkami z gumy lub tworzyw sztucznych, w przypadku którego cholewka nie jest przymocowana do podeszwy ani łączona za pomocą szycia, nitów, gwoździ, wkrętów, kołków lub podobnymi sposobami) lub z cholewkami ze skóry wyprawionej lub skóry wtórnej, z noskami ochronnymi, obecnie objętego kodami 6402 30 00, 6403 40 00, ex 6402 19 00, ex 6402 91 00, ex 6402 99 10, ex 6402 99 31, ex 6402 99 39, ex 6402 99 50, ex 6402 99 91, ex 6402 99 93, ex 6402 99 96, ex 6402 99 98, ex 6403 19 00, ex 6403 30 00, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15,

ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95,
ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31,
ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 50,
ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99,
ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16,
ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93,
ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11,
ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36,
ex 6403 99 38, ex 6403 99 50, ex 6403 99 91,
ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98,
ex 6405 10 00, ex 6405 90 10 i ex 6405 90 90, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indii, zostaje niniejszym zakończone.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 17 sierpnia 2006 r.

w sprawie zapobiegania występowaniu i ograniczania występowania toksyn *Fusarium* w zbożach i produktach zbożowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/583/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 211 tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) We wrześniu 2003 r., zgodnie z dyrektywą Rady 93/5/EWG z dnia 25 lutego 1993 r. w sprawie pomocy Komisji i współpracy państw członkowskich w naukowym badaniu zagadnień dotyczących żywności⁽¹⁾, zakończono zadanie naukowej współpracy (SCOOP 3.2.10) „Zebranie danych o występowaniu toksyn *Fusarium* w środkach spożywczych i ocena spożycia w żywności przez ludność państw członkowskich UE”⁽²⁾.

Wyniki tego zadania dowodzą, że toksyny *Fusarium* są szeroko rozpowszechnione w łańcuchu żywnościowym we Wspólnocie. Główne źródła spożycia toksyn *Fusarium* to produkty wytworzone ze zbóż, a zwłaszcza z pszenicy i kukurydzy. O ile spożycie toksyn *Fusarium* dla całej populacji oraz dla osób dorosłych jest często mniejsze od tolerowanego dziennego pobrania (TDI), w przypadku grup ryzyka, takich jak niemowlęta i małe dzieci, jest bliskie TDI lub nawet w niektórych przypadkach przekracza TDI.

- (2) Zwłaszcza w przypadku deoksyniwalenolu, spożycie w grupie małych dzieci i młodzieży jest bliskie TDI. W przypadku zearalenonu należy zwrócić szczególną uwagę na grupy ludności niezidentyfikowane w zadaniu, które mogą regularnie i w znacznych ilościach spożywać produkty o wysokim poziomie zanieczyszczenia zearalenonem. W przypadku fumonizyn wyniki kontroli zbiorów w 2003 r. wskazują, że kukurydza i produkty z kukurydzy mogą być w wysokim stopniu zanieczyszczone fumonizynami.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 466/2001 z dnia 8 marca 2001 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy dla niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych⁽³⁾ ustanawia najwyższe dopuszczalne

poziomy dla deoksyniwalenolu i zearalenonu oraz, od roku 2007, wymaga ustalenia najwyższego dopuszczalnego poziomu dla fumonizyn i toksyn T-2 i HT-2 w zbożach i produktach zbożowych.

- (4) Najwyższe dopuszczalne poziomy ustanowione dla toksyn *Fusarium* w zbożach i w produktach zbożowych uwzględniają dokonaną ocenę toksykologiczną, wynik oceny narażenia i prawdopodobieństwo osiągnięcia takich poziomów. Uznaje się jednak, że działania należy skierować na dalsze zmniejszenie obecności toksyn *Fusarium* w zbożach i produktach zbożowych.
- (5) W odniesieniu do pasz, zalecenie Komisji 2006/576/WE z dnia 17 sierpnia 2006 r. w sprawie obecności deoksyniwalenolu, zearalenonu, ochratoksyn A, T-2 i HT-2 oraz fumonizyn w produktach przeznaczonych do żywienia zwierząt⁽⁴⁾ zaleca zwiększyć kontrolę obecności *Fusarium* w zbożach i produktach zbożowych przeznaczonych do żywienia zwierząt i produkcji mieszanek paszowych i zawiera wartości orientacyjne, jakie należy stosować w celu stwierdzenia dopuszczalności mieszanki paszowej, zbóż i produktów zbożowych do stosowania w żywieniu zwierząt.
- (6) Obecność toksyn *Fusarium* w produktach przeznaczonych na paszę dla zwierząt może mieć toksyczne działanie w odniesieniu do wszystkich gatunków zwierząt i mieć negatywny wpływ na zdrowie zwierząt, pomimo tego, że oddziaływanie toksyn jest bardzo różne w zależności od gatunku zwierząt. W celu ochrony zdrowia zwierząt i uniknięcia niekorzystnego wpływu na produkcję zwierzęcą równie ważne jest, w możliwie najszerszym zakresie, zapobieganie występowaniu i ograniczanie występowania toksyn *Fusarium* w zbożach i produktach zbożowych w żywieniu zwierząt.
- (7) Należy zatem zachęcić branżę zbożową do przyjęcia dobrych praktyk w celu zapobiegania zanieczyszczeniu toksynami *Fusarium* i jego ograniczania; należy to osiągnąć poprzez stosowanie jednolitych zasad w całej Wspólnocie. Pełne wdrożenie zasad określonych w niniejszym zaleceniu powinno prowadzić do dalszego zmniejszenia poziomów zanieczyszczeń.
- (8) W zasadach tych uwzględniono „Kodeks praktyk w celu zapobiegania zanieczyszczeniu mikotoksyną w zbożach i jego ograniczania, wraz z załącznikami dotyczącymi ochratoksyny A, zearalenonu, fumonizyn i trichotecenów (CAC/RCP 51-2003)” przyjęty przez Komisję Kodeksu Żywnościowego w 2003 r.,

(1) Dz.U. L 52 z 4.3.1993, str. 18. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

(2) Sprawozdanie jest dostępne na stronie internetowej Komisji (DG Zdrowie i Ochrona Konsumenta): <http://ec.europa.eu/food/fs/scoop/task3210.pdf>

(3) Dz.U. L 77 z 16.3.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 199/2006 (Dz.U. L 32 z 4.2.2006, str. 34).

(4) Dz.U. L 229 z 23.8.2006, str. 7.

NINIEJSZYM ZALECA, CO NASTĘPUJE:

W celu kontroli i zwalczania zanieczyszczeń toksynami *Fusarium* w zbożach państwa członkowskie powinny przyjmować środki skierowane do przedsiębiorców branży zbożowej, uwzględniając jednolite zasady określone w Załączniku.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

ZASADY ZAPOBIEGANIA ZANIECZYSZCZENIU ZBÓŻ TOKSYNAMI *FUSARIUM* I JEGO OGRANICZANIE**WSTĘP**

1. Grzyby z rodzaju *Fusarium*, które są pospolitymi grzybami glebowymi, mogą wytwarzać różne mikotoksyny z grupy trichotecenów, takie jak deoksyniwalenol (DON), niwalenol (NIV), toksynę T-2 i toksynę HT-2 oraz inne toksyny, takie jak zearalenon i fumonizyny B1 i B2. Grzyby *Fusarium* spotyka się powszechnie w zbożach uprawianych w regionach Ameryki, Europy i Azji o umiarkowanym klimacie. Niektóre z grzybów *Fusarium* wytwarzających toksyny są zdolne do wytwarzania w różnym stopniu dwóch lub większej liczby takich toksyn.
2. Chociaż w chwili obecnej nie jest możliwe całkowite wyeliminowanie artykułów spożywczych zanieczyszczonych przez mikotoksyny, to zamiarem jest możliwie największe zmniejszenie występowania tych toksyn poprzez stosowanie dobrej praktyki rolniczej. Aktualne zasady zapobiegania występowaniu toksyn *Fusarium* i jego ograniczania mają na celu udzielenie państwom członkowskim jednolitych wskazówek, jakie powinny uwzględnić w działaniach związanych z kontrolą i zwalczaniem zanieczyszczeń wspomnianymi mikotoksynami. Aby zapewnić skuteczność tych zasad, producenci w każdym państwie członkowskim, zanim zaczną je stosować, muszą je przeanalizować, uwzględniając specyfikę lokalnych upraw, klimatu i praktyk rolniczych. Ważne jest, aby producenci zdawali sobie sprawę z tego, że dobra praktyka rolnicza (GAP, „good agricultural practices”) stanowi pierwszą linię obrony przed zanieczyszczeniem zbóż toksynami *Fusarium*; następną ważną sprawą jest stosowanie dobrej praktyki wytwarzania (GMP, „good manufacturing practices”) przy przemieszczaniu, przechowywaniu, przetwarzaniu i dystrybucji zbóż przeznaczonych na żywność dla ludzi lub pasze dla zwierząt. Sporządzenie krajowych kodeksów postępowania opartych na ogólnych zasadach, opracowanie szczególnych kodeksów postępowania w odniesieniu do niektórych gatunków zbóż wpłynie na lepsze stosowanie tych zasad, zwłaszcza w przypadku upraw, takich jak kukurydza.
3. Wspomniane zasady opisują czynniki sprzyjające infekcjom, rozwojowi i wytwarzaniu toksyn w uprawach zbóż na szczeblu gospodarstw rolnych i metody ich zwalczania. Należy podkreślić, że strategie dotyczące danej uprawy, które należy stosować w czasie wysiewu, przed zbiorami i po zbiorach, będą zależały od panujących warunków klimatycznych, z uwzględnieniem specyfiki upraw lokalnych oraz aktualnych praktyk produkcyjnych stosowanych w danym kraju czy regionie. Dlatego wszystkie ogniwa łańcucha dostaw powinny regularnie przeprowadzać własną ocenę ryzyka w celu podjęcia decyzji o zakresie środków zapobiegania zanieczyszczeniu toksynami *Fusarium* lub ograniczania go do minimum.

Wspomniane oceny są szczególnie przydatne w odniesieniu do takich rodzajów upraw jak pszenica lub kukurydza. Drogi przenoszenia infekcji i dynamika powstawania toksyn różnią się w zależności od rodzaju uprawy; poza tym wpływ na nie mają czynniki agronomiczne. W przypadku systemów upraw, w których kukurydza podlega płodozmianowi, istnieje wysokie ryzyko infekcji. Pszenica i inne zboża uprawiane w systemie płodozmianowym lub w pobliżu takich upraw również wymagają skrupulatnego zarządzania i inspekcji.

4. Przyczyną zanieczyszczenia zbóż toksynami mogą być różne czynniki. Dobre praktyki nie umożliwiają opanowania wszystkich czynników, np. warunków pogodowych. Ponadto nie wszystkie czynniki mają takie samo znaczenie i mogą również oddziaływać między sobą, powodując zanieczyszczenie toksynami *Fusarium*. Ważne jest zatem przyjęcie jednolitego podejścia uwzględniającego wszystkie możliwe czynniki ryzyka. W szczególności należy unikać nagromadzenia różnych czynników ryzyka ze względu na możliwość interakcji między nimi.

Bardzo ważne jest także informowanie o uzyskanych w latach poprzednich wynikach w zakresie zapobiegania występowaniu i powstawaniu grzybów i toksyn *Fusarium*, aby można było je wykorzystać do określenia środków, jakie należy podjąć w celu zapobiegania powstawaniu *Fusarium* w kolejnych latach.

Należy wprowadzić procedury dotyczące właściwego obchodzenia się z tymi uprawami zboża, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia ludzi i/lub zwierząt, poprzez segregowanie, uzdatnianie, wycofanie lub nowe określenie wykorzystania uprawy.

5. W poniższych zasadach wyszczególniono podstawowe czynniki, które należy uwzględnić w kontroli zanieczyszczenia toksynami *Fusarium* przy uprawie roli. Najważniejsze z nich to: płodozmian, gospodarowanie glebą, wybór odmian lub hybryd oraz właściwe stosowanie środków grzybobójczych.

CZYNNIKI RYZYKA, KTÓRE NALEŻY UWZGLĘDNIĆ W DOBRZYCH PRAKTYKACH ROLNICZYCH (GAP)**PŁODOZMIAN**

6. Płodozmian jest zwykle skutecznym sposobem zmniejszenia ryzyka zanieczyszczenia w zależności od szczepu grzybów i od odmiany uprawy. System płodozmianu jest bardzo skuteczny w zmniejszaniu zanieczyszczenia, zwłaszcza zbóż ozimych. Uprawy inne niż trawy, takie jak ziemniaki, buraki cukrowe, koniczyzna, lucerna lub warzywa, które nie są żywicielami gatunków *Fusarium* infekujących zboża, powinno się uprawiać w systemie płodozmianu w celu zmniejszenia poziomu inokulum na polu uprawnym. Następną uprawę drobnosiarnistych zbóż, takich jak pszenica, powinno się rozpocząć dopiero po dokonaniu oceny ryzyka wystąpienia infekcji *Fusarium*.

W oddziaływaniu wcześniejszej uprawy na gospodarowanie glebą stwierdzono znaczenie resztek poźniwnych roślin żywicielskich w cyklu życiowym patogenów fuzariozy kłosów. Wyższą zawartość DON stwierdzono w przypadku uprawy pszenicy następującej po uprawie roślin żywicielskich *Fusarium* spp., takich jak kukurydza lub zboża. Szczególnie wysoką koncentrację DON wykryto w przypadkach, gdy poprzednią uprawą była kukurydza, ponieważ jest ona alternatywnym żywicielem dla *Fusarium graminearum*, będącego silnym wytwórcą DON. Jednak zawartość DON była znacznie niższa w uprawie pszenicy następującej – po wykonaniu orki – po uprawie roślin żywicielskich *Fusarium*, w porównaniu z uprawami pszenicy następującymi po uprawie roślin żywicielskich, ale przy minimalnym poziomie uprawy roli.

WYBÓR ODMIAN/HYBRYD

7. Należy wybierać hybrydy i odmiany najodpowiedniejsze dla danych warunków glebowych i warunków klimatycznych oraz zwykle stosowanych praktyk rolniczych. Zmniejszy to stres roślin, czyniąc uprawę mniej podatną na infekcje grzybicze. Wysiewane powinny być tylko odmiany zalecane do stosowania w danym państwie członkowskim lub na konkretnym obszarze tego państwa członkowskiego. Należy stosować w miarę dostępności różny materiał siewny, wyhodowany ze względu na swoją odporność na infekcje grzybowe i na szkodniki owadzie. Wybór odmiany ze względu na stopień tolerancji na infekcję *Fusarium* również musi się opierać na ryzyku wystąpienia infekcji.

PLANOWANIE UPRAWY

8. W miarę możliwości uprawę powinno się zaplanować w taki sposób, aby uniknąć warunków klimatycznych, które przedłużą dojrzewanie na polu przed zbiorami. Stres wywołany niedoborem wody również można uznać za czynnik ryzyka wystąpienia infekcji *Fusarium*.
9. Należy unikać zbyt ciasnego rozmieszczenia roślin, przestrzegając zalecanych odległości między rzędami i roślinami dla uprawianych gatunków/odmian. Informacje na temat odległości między roślinami można uzyskać od producentów nasion.

GOSPODAROWANIE GLEBĄ I METODA UPRAWY

10. Przy uprawie roli należy wziąć pod uwagę ryzyko erozji i dobre gospodarowanie glebą. Wszelkie praktyki, których wynikiem jest usunięcie, zniszczenie lub zakopanie zainfekowanych resztek poźniwnych, takie jak orka, mogą zmniejszyć inokulum patogenów *Fusarium* w kolejnych uprawach. Gleba powinna być uprawiana tak, aby ziemia nie była zbita, lecz odpowiednio spulchniona, w celu ułatwienia przenikania wody i zminimalizowania ryzyka erozji gleby i jej substancji odżywczych. Jeżeli planowana jest orka, najlepszy czas w systemie płodozmianu przypada pomiędzy dwoma gatunkami upraw podatnych na *Fusarium*. Więcej informacji na ten temat można znaleźć również w pkt 7.
11. Jeżeli jest to możliwe do zastosowania w praktyce, zaleca się przygotowanie roli pod zasiew nowej uprawy, wykonując orkę lub usuwając stare główki nasienne, łodygi i inne resztki poźniwne, które mogły lub mogą posłużyć jako podłoże dla wzrostu grzybów wytwarzających mikotoksyny. W strefach narażonych na erozję ochrona gleby może wymagać zastosowania uprawy konserwującej. W takim przypadku szczególną uwagę należy zwrócić na gospodarowanie resztkami poźniwnymi, które mogłyby dla następnej uprawy stanowić źródło infekcji grzybami *Fusarium*: resztki poźniwne należy jak najdrobniej zmielić w czasie zbierania plonu poprzedniej uprawy lub bezpośrednio po zbiorach i umieścić w glebie tak, aby ułatwić ich rozkład (mulczowanie).
12. W miarę możliwości należy unikać narażania roślin na stres. Stres u roślin może być powodowany wieloma czynnikami, w tym suszą, zimnem, niedoborem składników odżywczych i niepożądaną reakcją na substancje używane do uprawy. W ramach środków podejmowanych celem unikania stresu roślin, np. poprzez nawadnianie, należy podjąć kroki minimalizujące kolejne ryzyko infekcji grzybiczej, unikając np. deszczowania w okresie kwitnienia. Nawadnianie jest cenną metodą zmniejszania stresu roślin w niektórych warunkach upraw. Zasadnicze znaczenie dla uniknięcia słabego wzrostu roślin, który może sprzyjać infekcjom *Fusarium*, ma wyważone dostarczanie substancji odżywczych, co także może zmniejszać wyleganie roślin. Należy przy tym utrzymać podawanie odpowiednich dla danej rośliny i obszaru substancji odżywczych.
13. Nie ma ogólnych dowodów na istnienie jakiegokolwiek wpływu metod zwalczania owadów na występowanie fuzariozy u zbóż. Niemniej zwalczanie owadów na kukurydzy może ograniczyć występowanie fuzariozy kolb i wynikającą z tego zawartość fumonizyny w kukurydzy. Stosowanie środka grzybobójczego do materiału siewnego jest skuteczne w przypadku wielu rodzajów zgorzeli siewek i pleśni nasion przenoszonych przez nasiona lub glebę. Środki zapobiegawcze należy stosować w jak najszerszym zakresie, aby do minimum ograniczyć infekcje grzybicze i szkody powodowane przez owady w zbożach, a w razie potrzeby można użyć, zgodnie z zaleceniami producentów, zatwierdzonych i zarejestrowanych środków owadobójczych i grzybobójczych do zwalczania toksycznych grzybów *Fusarium*. Należy sięgnąć do odpowiednich praktyk w ramach programu zintegrowanego zwalczania szkodników lub stosować metodę organiczną, w przypadku gdy stosowanie pestycydów jest niewskazane. Należy podkreślić, że stosowanie środków grzybobójczych w odpowiednim czasie ma zasadnicze znaczenie w walce z grzybicami i powinno opierać się na informacjach meteorologicznych i/lub badaniach upraw. Infekcja zwykle pojawia się w okresie kwitnienia, tak więc wtedy mogą być wytwarzane mikotoksyny. Jeżeli następnie zostaną wykryte w uprawie infekcje grzybowe i mikotoksyny, trzeba to uwzględnić podczas przemieszczania, mieszania i wykorzystania ziarna zboża.

14. Gatunki *Fusarium* zostały wyizolowane z wielu różnych gatunków traw i chwastów szerokolistnych; wykazano, że zwiększona gęstość chwastów powoduje nasilenie infekcji wywołanych przez *Fusarium*. Chwasty w uprawach powinny być zwalczane mechanicznymi metodami lub przy użyciu zarejestrowanych środków chwastobójczych lub bezpiecznych odpowiednich technik zwalczania chwastów.
15. Istnieją dane wskazujące na znaczny wpływ wylegania zboża na poziomy toksyn *Fusarium* w ziarnie. W związku z tym podczas zbiorów należy unikać zboża wyległego, w szczególności jeżeli jest ono wilgotne i widoczne są pierwsze oznaki porostu ziarna. Należy unikać wylegania zboża, dostosowując wielkości wysiewu, stosując nawozy w sposób racjonalny i w odpowiednich przypadkach regulatory wzrostu roślin. Należy unikać nadmiernego skracania łądy.

ZBIORY

16. O ile jest to możliwe, należy określić sytuację wysokiego ryzyka, korzystając z usług prognozowania pogody i monitorowania chorób. Ocenę jakości ziarna zboża przed zbiorem, przy czym należy wziąć pod uwagę ograniczenia reprezentatywnej próbki i szybkiej analizy na miejscu. W miarę możliwości odseparować poletka zboża, takie jak zboże wyległe, o których wiadomo, że mają wysoki poziom infekcji *Fusarium* lub gdy takie podejrzenie istnieje. Jeżeli jest to wykonalne, należy posortować ziarno zgodnie z wymogami jakościowymi rynku, np. ziarno przeznaczone na chleb lub na pasze zwierzęce, jak i według jakości zbieranego zboża, np. wyległe, wilgotne, czyste lub suche.
17. Zawsze gdy jest to możliwe, zboże należy zbierać, gdy ma odpowiednią zawartość wilgoci. Opóźniony zbiór zboża już zainfekowane przez gatunki *Fusarium* może powodować znaczny wzrost zawartości mikotoksyn w zbożu. Upewnić się, że funkcjonują procedury, takie jak dostępność środków do suszenia zboża we właściwym czasie, w przypadku gdy zboże nie może być zebrane w warunkach idealnych pod względem zawartości wilgoci.
18. Przed okresem zbiorów należy upewnić się, że działa cały sprzęt, który będzie używany do zbioru i magazynowania zboża. Przerwa w tym krytycznym okresie może przynieść uszczerbek dla jakości ziarna zboża i spowodować nasilenie wytwarzania mikotoksyn. Na terenie gospodarstwa należy przechowywać podstawowe części zamienne, aby możliwie skrócić czas ewentualnej naprawy. Należy upewnić się, że aparatura niezbędna do pomiaru zawartości wilgoci działa i jest poprawnie wyskalowana.
19. W miarę możliwości należy unikać wszelkiego mechanicznego uszkodzenia ziarna i kontaktu z glebą podczas zbierania plonu. Drobne, pomarszczone ziarno może mieć wyższą zawartość mikotoksyn niż zdrowe ziarno normalnej wielkości. Poziom mikotoksyn można obniżyć, usuwając pomarszczone ziarna za pomocą dobrze ustawionego kombajnu lub czyszcząc ziarno po zbiorach w celu usunięcia uszkodzonych ziaren i innych materiałów obcych. Niektóre procedury czyszczenia, takie jak stoły grawitacyjne, mogą usuwać niektóre zainfekowane ziarna, natomiast standardowe metody czyszczenia nie umożliwiają oddzielenia ziaren zainfekowanych bezobjawowo.

SUSZENIE

20. Należy określić poziom wilgotności w ziarnie zbóż, albo w czasie zbiorów, albo bezpośrednio po nich. Próbkę pobraną w celu pomiaru wilgotności powinny być jak najbardziej reprezentatywne. W razie konieczności należy wysuszyć zboże jak najszybciej do poziomu wilgotności zalecanego w magazynowaniu danego zboża. Jeżeli zbierane jest wilgotne ziarno, które wymaga osuszenia – w szczególności dotyczy to kukurydzy – okres pomiędzy zbiorami a suszeniem powinien być skrócony do minimum. W takich przypadkach należy zaplanować zbiór zbóż odpowiednio do mocy przerobowych suszarek.
21. Zboże powinno być suszone w taki sposób, aby poziomy wilgotności były niższe od tych, które sprzyjają pojawieniu się pleśni w czasie magazynowania. Aktywność wody mniejsza niż 0,65 odpowiada z reguły poziomowi wilgotności poniżej 15 %. Bardziej szczegółowe wytyczne dotyczące poziomów wilgotności powinny zostać określone w kodeksach krajowych, uwzględniających lokalne warunki magazynowania. Jest to konieczne, aby zapobiec rozwojowi różnych gatunków grzybów, które mogą występować na świeżym ziarnie.
22. Jeżeli wilgotne zboże musi być magazynowane przed wysuszeniem, pojawia się ryzyko wystąpienia pleśni w ciągu kilku dni, czemu może towarzyszyć przegrzanie ziarna. Zboże powinno być suszone w sposób ograniczający do minimum uszkodzenia ziarna. Stłaczanie lub piętrzenie wilgotnych, świeżo zebranych ziaren przed suszeniem lub czyszczeniem powinno trwać jak najkrócej, aby zmniejszyć ryzyko rozwoju grzybów. Należy wietrzyć wilgotne ziarno w celu uniknięcia przegrzania jeszcze przed procesem czyszczenia. W miarę możliwości nie należy mieszać partii zboża o różnym stopniu ryzyka wystąpienia zanieczyszczenia.
23. Aby ograniczyć zmiany poziomu wilgotności w jednej i tej samej partii zboża, ziarno można przenieść po wysuszeniu do innego magazynu lub silosu.

MAGAZYNOWANIE

24. W przypadku ziarna pakowanego należy upewnić się, że worki są czyste i suche i ułożone na paletach, lub podłożyć pomiędzy worki a podłoże nieprzemakalną warstwę.
25. W miarę możliwości należy wietrzyć ziarno poprzez obieg powietrza w magazynie w celu utrzymania odpowiedniej i jednolitej temperatury w całym pomieszczeniu. Należy kontrolować poziom wilgotności w przechowywanym ziarnie w regularnych odstępach czasu podczas okresu składowania. Zapach może wskazywać na przegrzanie ziarna, zwłaszcza jeżeli miejsce przechowywania jest zamknięte.
26. Podczas magazynowania należy dokonywać pomiaru temperatury przechowywanego ziarna w określonych odstępach czasu. Wzrost temperatury może wskazywać na rozwój bakterii i/lub porażenie przez owady. Należy odseparować widocznie zainfekowane partie ziarna i przesłać próbki do analizy. Następnie obniżyć temperaturę pozostałego ziarna i poddać je przewietrzaniu. Należy unikać stosowania zainfekowanego ziarna do produkcji żywności dla ludzi lub pasz dla zwierząt.
27. Należy stosować dobre metody gospodarowania w celu zminimalizowania obecności owadów i grzybów w pomieszczeniach do magazynowania. Może to wymagać stosowania odpowiednich, zarejestrowanych środków owadobójczych i grzybobójczych lub właściwych alternatywnych metod. Należy zachować ostrożność, wybierając tylko te produkty chemiczne, które nie wpłyną na jakość ziarna ani go nie uszkodzą, kierując się docelowym przeznaczeniem zboża; stosowanie tych środków powinno być ściśle ograniczone.
28. Stosowanie właściwych i zatwierdzonych środków konserwujących, np. kwasów organicznych, takich jak kwas propionowy, może okazać się korzystne dla zbóż przeznaczonych na pasze. Kwas propionowy i jego sole mają działanie fungistatyczne i są niekiedy używane do utrzymania wilgotności ziarna na terenie gospodarstwa po zbiorze w celu uniknięcia przegrzania i powstawania pleśni jeszcze przed obróbką. Produkty te należy stosować jak najwcześniej za pomocą odpowiedniego sprzętu, aby równo pokryć całą partię ziarna poddanego zabiegom chemicznym, zapewniając przy tym bezpieczeństwo osoby przeprowadzającej zabieg. Jeżeli ziarno jest poddawane obróbce po okresie przechowywania w wilgotnych warunkach, obecność środka konserwującego nie stanowi gwarancji braku zanieczyszczeń ziarna.

TRANSPORT Z MAGAZYNU

29. Środki transportu powinny być suche i bez widocznych śladów obecności grzybicy, owadów i wszelkiego zanieczyszczonego materiału. W razie potrzeby środki transportu powinny być czyste i odkażone przed użyciem lub ponownym użyciem i odpowiednie do przewożonego ładunku. Użycie fumigantów lub środka owadobójczego może okazać się przydatne. Przy rozładunku środki transportu należy całkowicie opróżnić i odpowiednio oczyścić.
 30. Ładunki ziarna powinny być chronione przed dodatkową wilgocią przez zastosowanie do tego celu krytych lub szczelnych ładowni, lub brezentów impregnowanych. Należy unikać zmian temperatury i działań, które mogą powodować tworzenie się kondensacji na zbożu, co mogłoby prowadzić do pojawienia się miejscami wilgoci, a następnie rozwoju grzyba i wytwarzania mikotoksyn.
 31. Należy zapobiegać pojawianiu się w ziarnie podczas transportu owadów, ptaków i gryzoni, używając niedostępnych dla owadów i gryzoni środków transportu lub innych stosownych metod oraz, w razie konieczności, stosować środki chemiczne odstraszające owady i gryzonie, o ile ich stosowanie jest dopuszczone w przewidzianym docelowym użyciu ziarna.
-

DECYZJA KOMISJI**z dnia 25 sierpnia 2006 r.****zezwalająca państwom członkowskim na przedłużenie tymczasowych zezwoleń przyznanych na nową substancję czynną beflubutamid***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3806)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2006/584/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

została przeprowadzona w odniesieniu do zastosowań proponowanych przez wnioskodawcę zgodnie z art. 6 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/414/EWG. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przedłożyło Komisji projekt sprawozdania z oceny dnia 3 sierpnia 2002 r.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady nr 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 1 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, w marcu 1998 r. Niemcy otrzymały wniosek od UBE Europe GmbH o włączenie substancji czynnej beflubutamidu (dawne nazwy: UBH 820, UR 50601) do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Decyzja Komisji 2000/784/WE ⁽²⁾ potwierdziła, że dokumentacja jest kompletna oraz że może zostać uznana za zasadniczo spełniającą wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II i załączniku III do tej dyrektywy.

(2) Potwierdzenie kompletności dokumentacji było niezbędne w celu umożliwienia jej szczegółowego zbadania i umożliwienia państwom członkowskim przyznawania tymczasowych zezwoleń na okresy do trzech lat na środki ochrony roślin zawierające wspomnianą substancję czynną, przy spełnieniu warunków ustanowionych w art. 8 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności warunku odnoszącego się do szczegółowej oceny substancji czynnej i środków ochrony roślin w świetle wymogów ustanowionych w dyrektywie.

(3) Ocena wpływu oddziaływania wyżej wymienionej substancji czynnej na zdrowie ludzi oraz na środowisko

(4) Po przedłożeniu projektu sprawozdania z oceny przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy pojawiła się konieczność zażądania od wnioskodawcy dalszych informacji; państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy miało zbadać te informacje i przedstawić swoją ocenę. W związku z powyższym dokumentacja jest w dalszym ciągu badana i zakończenie oceny dokumentacji nie będzie możliwe w ramach czasowych przewidzianych w dyrektywie 91/414/EWG.

(5) Ponieważ dotychczasowa ocena obecnie nie daje żadnego powodu do zaniepokojenia, państwom członkowskim należy umożliwić przedłużenie tymczasowych zezwoleń przyznanych na środki ochrony roślin zawierające wspomnianą substancję czynną na okres 24 miesięcy, zgodnie z przepisami art. 8 dyrektywy 91/414/EWG, aby umożliwić prowadzenie dalszego badania dokumentacji. Przewiduje się, że ocena i proces podejmowania decyzji odnoszące się do decyzji w sprawie możliwego włączenia do załącznika I beflubutamidu zostaną zakończone w terminie 24 miesięcy.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji, są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Państwa członkowskie mogą przedłużyć tymczasowe zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające beflubutamid na okres nieprzekraczający 24 miesięcy, licząc od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/64/WE (Dz.U. L 206 z 27.7.2006, str. 107).

⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 47.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do decyzji ramowej Rady z dnia 26 czerwca 2001 r. w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrożenia, zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa (2001/500/WSiSW)**

(Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich L 182 z dnia 5 lipca 2001 r., str. 1)

(Polskie wydanie specjalne 2004, rozdział 19, tom 4, str. 158)

W tytule i w tekście:

zamiast: „zysków pochodzących z przestępstwa”,

powinno być: „dochodów pochodzących z przestępstwa”.

Strona 158, preambuła, motyw siódmy:

zamiast: „(...) Konwencji Rady Europy z 1990 r. w sprawie prania brudnych pieniędzy, wykrywania, zajmowania i konfiskaty zysków pochodzących z przestępstwa (...)”,

powinno być: „(...) Konwencji Rady Europy z 1990 r. o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa (...)”.

Strona 158, art. 1 lit. a) akapit drugi:

zamiast: „(...) konfiskaty zysków pochodzących z popełnienia przestępstw podatkowych (...)”,

powinno być: „(...) konfiskaty dochodów pochodzących z przestępstw podatkowych (...)”.

Strona 159, art. 3 akapit pierwszy zdanie pierwsze:

zamiast: „(...) procedury dotyczące konfiskaty zysków z popełnienia przestępstwa pozwolą (...)”,

powinno być: „(...) procedury dotyczące konfiskaty dochodów pochodzących z przestępstw pozwolą (...)”.

Strona 159, art. 3 akapit pierwszy zdanie drugie:

zamiast: „(...) odpowiada zyskowi z popełnienia przestępstwa (...)”,

powinno być: „(...) odpowiada dochodom pochodzącym z przestępstwa (...)”.

Strona 159, art. 3 akapit drugi:

zamiast: „Słowa (...), »zyski« i (...)”,

powinno być: „Wyrazy (...), »dochody« i (...)”.

Sprostowanie do decyzji Sekretarzy Generalnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Sekretarza Trybunału Sprawiedliwości, Sekretarzy Generalnych Trybunału Obrachunkowego, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów oraz Przedstawicieli Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 25 lipca 2002 r. w sprawie organizacji i działania Biura Kadr Wspólnot Europejskich (2002/621/WE)

(Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich L 197 z dnia 26 lipca 2002 r., str. 56)

(Polskie wydanie specjalne 2004, rozdział 1, tom 4, str. 48)

W tekście:

zamiast: „Biuro Kadr Wspólnot Europejskich”,

powinno być: „Urząd Doboru Kadr Wspólnot Europejskich”.

W tekście:

zamiast: „biuro”,

powinno być: „urząd”.

Strona 49, art. 6 lit. d):

zamiast: „(...) jednocześnie Biuro proponuje (...)”,

powinno być: „(...) jednocześnie zarząd proponuje (...)”.

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 150/2003 z dnia 21 stycznia 2003 r. zawieszającego należności celne przywózowe na niektóre rodzaje broni i sprzętu wojskowego

(Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich L 25 z dnia 30 stycznia 2003 r., str. 1)

(Polskie wydanie specjalne 2004, rozdział 2, tom 13, str. 15)

Strona 15, preambuła, motyw 3, zdanie trzecie:

zamiast: „Przywóz sprzętu wojskowego, który jest objęty niniejszym rozporządzeniem, podlega właściwym należnościom celnym Wspólnej Taryfy Celnej.”,

powinno być: „Przywóz sprzętu wojskowego, który nie jest objęty niniejszym rozporządzeniem, podlega właściwym należnościom celnym Wspólnej Taryfy Celnej.”.
